

A group of seven young people, four men and three women, are captured in a dynamic, joyful pose as if jumping or dancing. They are all wearing white clothing: t-shirts, tank tops, and pants or shorts. The setting is an industrial workshop or laboratory, with visible overhead structures, cables, and a blue ladder in the background. The floor is concrete, and there's a red arrow painted on it. The overall mood is energetic and positive.

Sössö

6/08

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörikilta ry

Sisällysluettelo

- 03 Pääkirjoitus
- 04 Puhispalsta
- 05 Potentiaalın Tasaus 2009
- 06 Aalto tulee lujaa
- 07 Kiltapatruuna: Kohti uusia kuvioita
- 07 Kyltityrihurmio
- 08 Kiltahuoneremontista
- 10 Kohti yhteistä kieltä
- 11 Kipparipalsta
- 11 Historiantutkijan palsta
- 12 A story of how one might end up abroad after graduation
- 14 - 20 CosmoSÖSSÖ
- 21 Sarjakuva
- 22 Tulako valkosibali?
- 26 Joulutarina
- 28 Energiatlehokkuutta, uusia ystäviä ja halpoja takseja
- 30 Pulmakulma
- 30 Tapahtumakalenteri

Julkaisija: Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörililta. | **Päätoimittaja:** Leni Järvenpää [leni.jarvenpaa@tkk.fi] | **Kirjoittajat:** Ville Haarala, Juha-Matti Lehtinen, Venla Pouru, Taru Simonen, Silja Tirronen, Anne Vainio, Leni Järvenpää. | **Vierailevat:** Marko Miettinen, Henna Vepsäläinen, Emmi Välimäki, Varpu Vuoristo, Anna Kankainen, Heta Närhi, Matti Kuismen, Johanna Mitjonen, Antti Mattila, Antti Kalliomäki, Otto Palonen, Saara Hyrkkö, Janne Lahdenperä, Saku Partanen | **Kuvat:** Tuomas Sauliala, Antti Mattila, Silja Tirronen, Anne Vainio, Taru Simonen, Ossi Miikkulainen, Antti Kalliomäki, iStockPhoto, Flickr | **Kansi- ja sisäkansikuva:** Tuomas Sauliala | **Taiteijat:** Ville Haarala, Sadi Hossain | **Paino:** Painotalo Casper Oy, joulukuu 2008 | **Painos:** 900 | **Palaute ja verkkolehti:** sik-sosso@list.tky.fi, sik.tky.fi

Viimeiset kaksi vuotta ovat olleet aikamoisia. Niihin mahtuu paljon, niin hyvässä kuin pahassakin. Erityisen paljon näitä kahta vuotta on määritellyt Sössö.

Tänään sunnuntaina 23.11. on viimeinen päivä kun olen tekemässä Sössöä. Tämä on myös viimeinen päivä Sadille, jonka kanssa olen kulkenut pitkän matkan. Kaksi vuotta sitten lähdimme uudistamaan Sössöä ja olimme innostusta ja uusia ideoita täynnä. Sössön toimitukseen päästyämme olemme viettäneet lukemattomia iltoja ja viikonloppuja kiltalehden parissa. Muistan, kun taitoimme ensimmäistä lehteämme 1/07 ja vietimme kirjaimellisesti koko viikon killan toimistolla. Emme olleet paitsi luomassa täysin uutta ulkoasua vaan opettelimme koko lehden teon kantapään kautta. Nyt voimme hymyssä suin muistella sitä ensimmäistä taittopäivää, jolloin emme olleet ihan varmoja mikä on master page tai emme todellakaan tienneet monista InDesignin tai Photoshopin varsin näppäristä toiminnoista. Muistanette ehkä kuinka viime vuoden lehdissä sivunumerot eivät olleet kohdallaan. Yritimme tosissamme korjata asiaa, taidot eivät vain tahtoneet riittää. Ainoa ratkaisu oli asetella ja mitata jokainen sivunumero jokaiselle sivulle erikseen. Nyt tiedämme paremmin ja suurelta osin Villen ansiosta. Parasta näissä vuosissa onkin ollut kaikki ne asiat, joita olemme oppineet ja ne onnistumiset, joita työn tuloksena olemme saaneet. Voimme rehellisesti sanoa, että olemme todella paljon parempia lehden tekijöitä nyt, kuin kaksi vuotta sitten. Olemmekin hyviä esimerkkejä siitä, kuinka innostus paikkaa puuttuvat taidot.

Sössö on tänä vuonna vetänyt entistä vahvemmin ja toiminut paremmin nimenomaan toimikuntana. En voi kylliksi intoilla siitä kuinka hienoa kiltalehden tekeminen on. Kaikki hulluimmatkin ideat ja tempaukset on toteutettavissa. Olemme halunneet osoittaa, että kiltalehden toimituksen ei tarvitse rajoittua kirjoittamaan pelkkiä juttuja. Voimme esimerkiksi nostaa jonkun tärkeän asian esille ja tempaista sen puolesta tai voimme press – statuksemme varjolla kokeilla jotain tyhmää, mutta ah, niin hauskaa. Tähän suuntaan haluan ensivuodenkin toimitusta kannustaa.

Kaksi vuotta Sössön toimituksessa on johtanut siihen, että suurin osa ideoista ja innostuksesta on käytetty, ja hyvä niin. Nyt on hyvä hetki siirtyä eteenpäin. Kiitos Sössön tämän vuoden toimitukselle, Sadille ja Ollille.

heni





Joulukuu. Taas on yksi vuosi lähes ohi ja sitä myötä on aika SIK:n hallituksen 2008 pikku hiljaa luovuttaa vetovastuu seuraaville. Kuluneeksi vuodeksi suunniteltiin joitakin enemmän tai vähemmän suuria yksittäisiä projekteja. Kiltahuoneen remontti on jo viimeistä silausta vaille loppuun saatettu, International Freshman Guide on taittovaiheessa ja killan uutta interwebsiäkin on viestintätoimikunta lupailut ensi vuoden alkuhetkiin. Eikä tuo lista vuoden alussa erikseen nimetyistä projekteista todellakaan tarkoita, ettei toiminnassa olisi muuten tapahtunut kehitystä! Esimerkkinä oli mukava huomata, että joihinkin viime keväänä kerätystä Suuresta Palautekyselystä saatuihin mielipiteisiin on jo etukäteen ehditty reagoida ihan omien fiilisten pohjalta, vaikka kyselyn tulokset tulivatkin vasta juuri äsken, marraskuun lopulla. Voimme siis hyvillä mielin katsoa menneeseen vuoteen ja olla melko tyytyväisiä yhteisiin saavutuksiimme. Haluankin näin julkisesti lausua valtavan kiitoksen jokaiselle toiminnassa mukana olleelle; hallituslaisille, toimareille, ISOhenkilöille, valtuustolle, HalOpEdeille sekä kaikille muille ”muuten vain” auttaneille!

Haikeus iskee aina ajoittain pintaan, kun miettii kulunutta vuotta. Koen itseni todella onnekaaksi saadessani mahdollisuuden toimia tällaisessa tehtävässä. Olen saanut vuoden aikana uusia ystäviä, mielettömästi uutta kokemusta ja taitoja sekä puhdasta iloa saadessani kehittää asiaa, johon uskon – kiltatoimintaa! Toivon, että myös kiltalaiset ovat saaneet sekä omasta toiminnastani että omasta toiminnastaan killan piirissä jotain, joka kantaa vielä vuosien taa.

Vielä viimeisenä haluan toivottaa onnea killan seuraavalle puheenjohtajalle Otto Parantaiselle sekä uudelle hallitukselle! Tsemppiä ensi vuoteen – ja me kaikki muut: tuetaan heitä parhaamme mukaan!

~m~

Marko Miettinen
puheenjohtaja, TKK:n Sähköinsinööriilta,
kohta evp.



Vuosijuhlan järkkääminen on melkoisen hauskaa puuhaa. Esiin tulee mitä ihmeellisimpiä ongelmia: mistä hankkia sata (mieluiten hyvännäköistä) ruusua keskellä talvea, miten saada lähemmäs 200 ihmistä siirtymään ongelmattomasti paikasta toiseen (vielä senkin jälkeen, kun sitsijuomat ja ehkä muutama ylimääräinen alkoholiannos on kaadettu kurkusta alas) ja ennen kaikkea: miten saada kaikki vieraat viihtymään juhlissa myöhään yöhön asti ja saapumaan vielä sillikselle seuraavana aamuna.

Vuosijuhlaa on järjestämässä tänä vuonna kaksi PoTa-tirehtööriä, mutta mukana on silti paljon apujoukkoja: tarvitaan ihmisiä järjestämään cocktail-tilaisuutta, ohjaamaan vieraita juhlapaikalle, kuljettamaan killan saamia lahjoja, noutamaan unohtunutta oltermannin maljaa kiltahuoneelta sekä tarjoilemaan ruokaa väsyneelle mutta iloiselle juhlakansalle. Unohtamatta tietenkään niitä lukuisia muita ihmisiä, jotka auttavat graafisen ulkoasun suunnittelemisessa, tekevät nettisivut tai viihdyttävät meitä silliksellä.

Tänä(kin) vuonna Potentiaalın Tasauksesta on tulossa loistava juhla, ja toivommekin, että mahdollisimman moni kiltalainen tulee itse mukaan juhlimaan. Luvassa on sopivan rento, mutta kuitenkin arvokas vuosijuhla, joka tuo tullessaan myös yllätyksiä!

Terveisin,
PoTa-tirehtöörin Henna Vepsäläinen ja Emmi Välimäki



P. S. Vaikka apureita onkin jo useita, lisää auttavia käsiä tarvitaan vielä.

Fukseille on tarjolla pääaineita cocktail-tilaisuudessa, pääjuhlassa, jatkoilla ja silliksellä. Myös vanhemmat tieteenharjoittajat ovat ehdottoman tervetulleita mukaan järjestämään näitä vuoden hienoimpia juhlia! Helpoiten mukaan pääsee laittamalla sähköpostia aiheesta osoitteeseen henna.vepsalainen@tkk.fi tai emmi.valimaki@tkk.fi. Järkkäreille on toki luvassa ekstrakivaa myöhemmin keväällä!

Miten saada kaikki vieraat
viihtymään juhlissa
myöhään yöhön asti ja
saapumaan vielä sillikselle
seuraavana aamuna?

Järkkäreille on toki luvassa
ekstrakivaa myöhemmin keväällä!

Vaikka apureita onkin jo useita,
lisää auttavia käsiä tarvitaan...



AALTO TULEE LUJAA

Kuluva vuosi Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan edustajistossa lähenee loppuaan. Vuosi sitten hakiessani TKY:n edustajistoon intoani lisäsi se, että tiesin sen olevan myös ylioppilaskuntamme viimeinen. Ensi vuosi vielä kuluu TKY:n edustajiston tehtävissä, sillä vanha ylioppilaskuntamme lakkaa virallisesti olemasta vasta 31.12.2009.

Aalto-yliopisto, joka yhdistää TKK:n, HSE:n ja Taideteollisen korkeakoulun, aloittaa ensi syksynä. Samaan aikaan aloittaa uusi ylioppilaskuntamme Aalto-yliopiston ylioppilaskunta. Eli vielä ensi syksynä toimivat yhtä aikaa sekä vanha ylioppilaskuntamme TKY, että uusi ylioppilaskunta, johon sulautuvat 1.1.2010 TKY, Helsingin kauppariikouluu ylioppilaskunta KY ja Taideteollisen korkeakouluu ylioppilaskunta TOKYO.

Koska Aalto-yliopiston ylioppilaskunta aloittaa jo ensi syksynä, tarvitsee se toimintansa käynnistämiseen päättävältäisen edustajiston. Nykyiset kolme ylioppilaskuntaa ovat päässet yksimielisyyteen uuden edustajiston vaaleista ja rakenteesta. Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan edustajiston vaaleis-

sa ei ole kiintiöpaikkoja minkään alan opiskelijoille eikä ryhmittymille. Vain äänestämällä ahkerasti keväällä 2009 varmistamme vahvan teekkariedustuksen myös uudessa ylioppilaskunnassa.

Tiedän tulevan edustajistokauden uudessa ylioppilaskunnassa olevan ensi silmäyksellä pelottavan pitkä – miltei kaksi ja puoli vuotta. Mutta myös normaali edustajistokausi, niin meillä kuin muuallakin, kestää kaksi vuotta. Hiukan pidentämällä uuden ylioppilaskunnan ensimmäistä edustajistokautta pääsemme mukaan miltei kaikissa muissakin Suomen ylioppilaskunnissa olevaan edustajistovaalisyklin. Jos joltakin löytyy kiinnostusta ja intoa lähteä tekemään uutta ja entistäkin hienompaa ylioppilaskuntaa edustajistosta käsin, niin ota yhteyttä minuun, Katri Halmiseen, Henna Vepsäläiseen tai Olli Laineeseen edustajistotoimintaan liittyen. Lähde mukaan ehdolle sähköläisten omaan poliittisesti sitoutumattomaan vaaliliittoon Nablaan kevään 2009 edustajistonvaaleissa ja näe aitiopaikalta, kuinka uusi ylioppilaskuntamme rakentuu!

Varpu Vuoristo

ps. Muista äänestää ensi hutikuussa!

Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan edustajiston vaalit:

- Ennakkoäänestys **16.-17.04.2009**
- Varsinaiset vaalipäivät **21.- 22.04.2009**
- Äänestäminen tapahtuu omalla "kotikampuksella"
- Noudatetaan suhteellista vaalitapaa

Uusi edustajisto:

- **45** edustajaa
- kausi **1.8.2009-31.12.2011**



Kohti uusia kuvioita

Tjahans, toimikautta on enää n. 6 viikkoa jäljellä ja sen jälkeen kalenteri näyttää taas tyhjemmältä. Olen tänä vuonna tuntenut erityistä haikeutta näistä elämäni kuvioista. Diplomityö ei ihan valmistunut syyskuuhun mennessä, mutta silläkin saralla on tapahtunut etenemistä. On hieman erikoista puhua omasta valmistumisesta, koska vielä on tekemistä sen eteen. Toisaalta, parhaat viskitkin kypsyvät pitkään.

Eräs haikeuden aihe on ollut vanhan kaveripiirin erkaantuminen Otaniemen kuvioista ennen minua. Mitä tehdä kun se viimeinen linkki kiltaan katoaa? Onnistuuko kalenterin täyttäminen muillakin kuin pelkillä työasioilla? Onneksi en ole menettänyt yhtään ystävää ja kaveria, päin vastoin. Vuosi on ollut todella mielenkiintoinen ja olen tutustunut moniin uusiin hauskoihin tyyppeihin. TKK:lla, ja erityisesti killan parissa käytetty aika ei todellakaan ole mennyt hukkaan. Nyt pitää kääntää katse tulevaisuuteen ja uusien kuvioiden pariin ja uskoa valmistumisenjälkeiseen elämään. Killassa toimiminen on minulla ollut pitkälti juuri siinä hetkessä tekemistä, olemista ja kokemista, mutta aika aikansa kutakin. Ensi vuonna osallistuminen jatkuu pienemmässä määrin ainakin JaKe:n mukana ja valtuuston toiminnassa. Tällainen "jäähdyttelykausi" auttaa.

Toivon kaikille killan toimijoille tulevaan vuoteen 2009 yhdessä tekemisen iloa, suuremmoisia onnistumisia ja paljon ratkiriemukkaita hetkiä! Tehkää kiltatoiminnasta itsenne näköistä ja nauttikaa elämäästä. :)

t: Saku, kiltapatruuna
saku.partanen@tkk.fi

Kylttyyrihurmio

Niin se vuosi hurautti. Paljon ehti kulttuurin saralla sattua ja tapahtua. Parhaiten jäivät mieleen Ota-onnelassa järjestetyt tapahtumat, kuten leffaillat ja kirjansidonta. Myös Manalan stand up -ilta oli yllättävä ja hauska kokemus. Manala Stand Up järjestetään muuten ainakin 8.12, jolloin tähtenä esiintyy Tommi Mujunen. Kannattaa käydä!

Muita loppuvuoden tapahtumia ovat Radio Rock Finlandia ja lukuisat joulukonsertit. Radio Rock Finlandia järjestetään tänäkin vuonna 5.12. Helsingin jäähallissa. Tänä vuonna komealle tuplalavalle nousee entistä useampi kotimainen rock-bändi. Myös vaihtoehtoisen hip hopin, popin ja funkin kärkinimi N.E.R.D saapuu ensimmäistä kertaa Suomeen 17.12 Kulttuuritalolle. Jos joulumasennus pääsee yllättämään, Varpunen jouluaamuna auttaa aina (NYTeillä tai ilman).

Kulttuuritoimikunta 2008 kiittää ja kumartaa. Muistakaa jatkossakin ilmoitella kulttuurivastaaville kiinnostavia tapahtumia ja kirjoitella kulttuurilinkkivinkkejä SIKWikiin!

With lööv,
Anna & Heta

KILTAHUONEREMONTISTA

Teksti: Matti Kuismin

Kuvat: Olli Laine

Ajatus kiltahuoneremontista on kytenyt kiltalaisten keskuudessa aina vuodesta 2003 lähtien jolloin kiltistä viimeksi remontoitiin. Edelliselläkin remonttiporukalla oli visioita kiltahuoneen suhteen mutta aikataulu ja budjetti tulivat vastaan yllättävän nopeasti joten kiltahuoneella jouduttiin tyytymään uuteen lattiaan SIKarihuoneen saadessa samalla täysin uuden ilmeen. Myöskin kiltahuoneen valaistusjärjestelmä on peräisin 2000-luvun alulta, edeltäen edellistä remonttia. Ajatus kiltahuoneremontista nousi jälleen pöydälle jo reilu vuosi sitten mutta ajatus ei aivan kypsynyt toteutukseen.

Tämän vuoden alulla päätimme tarttua härkää sarvista ja tehdä asialle jotain. Keväällä ryhdyimme suunnittelemaan remonttia ajatuksenamme tehdä kiltahuone joka vastaa odotuksia ja tarpeita joita kiltalaiset tilalle asettavat. Kiltalaisten innostaminen mukaan suunnitteluprosessiin osoittautui kuitenkin heti alussa vaikeaksi. Kesään mennessä saimme kuitenkin suunnitelman kasaan ja aloitettua sponsoreiden etsinnän projektillämme. Alkukesästä sponsoreiden metsästyks jatkui kiivaana ja suunnitelmaan tehtiin vielä viimeisiä viilauksia.

Seuraavaksi todella havahduimme remonttiimme vasta heinä-elokuun vaihteessa. Kesätyöt, lämpimät kelit ja kuuma rantahiekka oli vienyt itse kunkin mukanaan ja kiire alkoi puskea päälle. Aloitimme varsinaiset työt rakentamalla uuden tasaisen seinän reikätiiliseinän päälle ja samalla aloitimme naulakon rakentamisen. Kesän lähestyessä loppuaan kävi kuitenkin selväksi että aikataulu ei tulisi pitämään mitenkään. Kesän vaihtuessa syksyksi ja uusien fuksien tullessa taloon oli kiltalaisten käytössä ainoastaan SIKarihuoneen palvelut, eikä remontin aikataulusta ollut varmuutta.

Nyt kiltahuone on avattu kiltalaisten käyttöön ja avajaisetkin on pidetty. Tähän päästäksemme on kuitenkin suuri joukko ihmisiä tehnyt valtavasti töitä monilla eri alueilla. Toiset ovat olleet puhelimessa yrittäen saada yrityksiltä apua projektiin, toiset ovat olleet konkreettisesti varasan varressa tekemässä remonttitoita. Vastaavasti myös yrityksissä on ollut halua osallistua kiltahuoneemme remontointiin. Kaikilla tekijöillä on oma paikkansa tämän remontin onnistumisessa ja ilman jokaisen osallistuneen panosta ei lopputulos olisi näin upea.

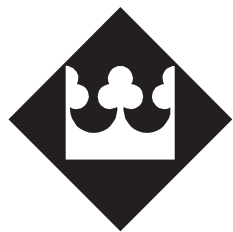


ENSTO

Helvar

TeliaSonera

>
accenture



TIKKURILA



MITEN KILTAHUONEREMONTTI TAPAHTUU?

- VISIO. MITÄ HALUTAAN TEHDÄ, MITÄ MUUTTA, MIKÄ SÄILYTTÄÄ?
- SUUNNITTELU. MITEN SE TEHDÄÄN, KAUANKO SE KESTÄÄ.
- BUDJETTI. MISTÄ SAADAAN RAHAA? PALJONKO SITÄ ON KÄYTETTÄVISSÄ MIHINKIN OSIOON?
- TOTEUTUS. JOUKKO TEKIJÖITÄ.
- IHAILU. JOUKKO MUITA IHMISIÄ JOTKA PÄÄSEVÄT IHMETTELEMÄÄN LOPPUTULOSTA.

MITÄ MEIDÄN KILTIKSELLÄ TEHTIIN?

- UUSI NAULAKKO. RAKENNETTU KÄSITYÖNÄ OIKEISIIN MITTOIHIN.
- KEITTIÖKALUSTEET. OSTETTU, ASENNETTU ITSE.
- TASAINEN SEINÄ. VANHA REIKÄTIILISEINÄ PEITETTIIN KIPSILEVYLLÄ.
- MAALAUS. SEINÄT MAALATTIIN SELKEÄSTI VAALEAMMIKSI, JA YHDALLE SEINÄLLE TULI KILLAN LOGO.
- VALAISTUS. PIENTÄ HENOSÄÄTÖÄ, NYKYÄÄN KAIKKI VALOT OVAT HIMMENNETTÄVISSÄ.
- UUSI TYÖSKENTELYPÖYTÄ. KÄSITYÖNÄ SAHATTU MUOTOONSA JA HIOTTU.
- SÄHKÖTYÖT LÄHES TÄYSIN UUSIKSI.



Kohti yhteistä kieltä

Teksti: Johanna Mitjonen

Edelliset kolme vuotta pyörähtivät teekkarilehdessä. Kohta on puoli vuotta takana kauppislaisten aviisissa. Moni on kysynyt miten hommat eroavat, vai eroavatko mitenkään. Napsauttaessani tietokoneen auki ensi kertaa Jämeräntaipaleella puhuin tankeroylioppilaskuntaa. Istuutuessani työpöydän ääreen KY-talolla olin jo kielen natiivi puhuja. Hyvän kielitaidon myötä hahmottaa ylioppilaskuntamaailman kulttuurin, sen kuka kukin on, ja omaa myös ilahduttavan hyvän kyvyn arvata kenestä on tulossa jotakin.

Teekkaria ja kylteriä ymmärrän kielenä tyydyttävästi, mutta puhun heikosti. Välillä tarvitsen kieltä puhuvia kavereita tulkiksi, kun suunnittelen juttuja. Joskus kielioppivirheeni naurattavat heitä. Uskallan käyttää molempia kieliä paikallisten kanssa. He ovat yleensä yllättyneitä ja iloisia siitä, että tapailen heidän puhettaan. En usko, että kukaan nauraa selänkään takana.

Teekkari ja kylteri ovat mielestäni samaan kieliperheeseen kuuluvia. Murteita molemmissa on kuitenkin paljon. Etenkin teekkarikielessä. Kylteri usein ymmärtää tutalaista kuten skäneläinen tanskalaista. Tikkiläisen ja rahoituksen lukijan välillä juopa on jo kasvanut. Tuolloin kohtaaminen muistuttaa tukholmalaisen ja tanskalaisen kohtaamista.

Lingvistiikan opinnoista huolimatta, joudun humanistina ponnistelemaan keskustellessani molempien kielenpuhujien kanssa. Toisinaan illalla haastattelun jälkeen on kotona tilanne "katon vittu googlesta". Diplomi-insinööri sanoo työskentelevänsä n-series puhelinten kanssa, mutta mitä oikeastaan tarkoittaa n-series? KTM kertoo, että suurin unelma olisi se, että omistaisi joskus oman "foundin". Siis säätiön vai?

Taikkilaiset kuuluvat mielestäni eri kieliperheeseen. Uusi ylioppilaskunta tuo kuitenkin kaikki nämä kolme eri kielenpuhujaa yhteen. Lehtikuvioissa yhteistyö nykyisten ylioppilaskuntien välillä on varmasti paljon sujuvampaa kuin omaisuusasioissa. Kaikki tuntuvat kaipaavan uutisia kampuksilta ja ripauksen kansainvälisyyttä uuteen Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan lehteen.

Miksei yhteistä kieltä löytyisi, toimiihan pohjoismaisakin "nordiska sammarbete", vaikka suomalaisen kieli on kotoisin Uralin mutkasta. Tahto kommunikoida, pyrkimys ymmärtää ja tulla ymmärretyksi on tärkein. Pitää vain malttaa kuunnella mitä toinen sanoo ja muistaa olla puhumatta päälle. Kaikki osaavat halutessaan puhua rakkauden kieltä.

Kirjoittaja toimi 2005–2006 Polyteekkarin avustajana ja toimittajan sijaisena, 2006–2008 lehden päätoimittajana. Kuluva lukuvuoden hän päätoimittajaa Kauppakorkeakoulun ylioppilaskunnan lehteä Kylteriä.

Kylteri 3/2008



Sivu 7: "Luulin, että rock-musiikki oli tuhannut kaiken musiikalisuuteni" TKY/Otaniemi

POLYTEKKARI



Polyteekkari 15/2007

Työnimi: kepeä ja hauska teksti



Kohta on jo talvi, vaikka vastahan eilen oli syyskuu! Syksy on hujautanut uskomattoman nopeasti ja siihen on mahtunut mahdollittoman paljon kaikkea. Olemme saaneet tutustua huvittomaan määrään uusia ihmisiä, joista parhaimpina tietysti te, SIK-fuksit 2008. Ihan kaikkien naamat eivät ole vielä tulleet tutuiksi, mutta onneksi yhteistä aikaamme on vielä rutkasti jäljellä. Haastammekin nyt teidät kaikki tutustumaan mahdollisimman pian meihin molempiin! Vastineeksi aiomme tutustua kaikkiin teihin noin kahteensataankuuteentoista.

Touhukas syyskuun alku totutti siihen, että näemme teitä harva se päivä. Sen takia viime viikkojen hiljaiselo onkin tuntunut vähän hassulta. Toki tapaamme joka viikko luentotaukoinfoissa (tapaammehan?), ja ainakin me lähestymme teitä viikoittaisilla fuksimaileilla (lähestymmehän?). On kuitenkin hurjan kivaa, että joulukuun alun Spära-ajelulla ja Piparitalkoissa pääsemme taas ihan oikeasti WYYYYPPÄÄMÄÄN (**MUISTA VAIHTAA TÄHÄN JOKU MUU SANA** [tämä oli vitsi, ks. P.S.]) yhdessä. Tammikuussa leikitään myös muiden kiltojen fuksien kanssa kaikkien yhteisessä Talvipäivässä.

Tapahtumia siis piisaa vielä, ja samoin koettavaa teekkarimaailmassa. Vaikka et vielä olisi päässyt/ehtinyt/lähtenyt/uskaltanut/tai ehkä sinä oletkin/muuta, mitä? mukaan meininkeihin, ei ole myöhäistä! Kevällä kaikki on vielä mahdollista ja teekkariudella on vielä jokaiselle jotakin annettavaa. Fuksipisteidenkään kerääminen ei ole siis missään nimessä epätoivoinen tehtävä tässä vaiheessa vuotta.

Vuodenvaihteessa killassa aloittavat uusi Fuksitoimikunnan puheenjohtaja ja tämän adjutantti, jotka jonain päivänä kipparoivat vuoden 2009 sähköfukseja. Saatatte tavata heidät touhuilemassa meidän apunamme kevään aikana. Älkää kuitenkin hätäilkö (tai vaihtoehtoisesti riemuitko), sillä me olemme SIK:n fuksikapteeneita aina jonain päivänä mahdollisesti järjestettävään Wappuun asti. Jos fuksimajuri päättää sellaisen järjestää. Ehkä. (Ja teidän fuksikapteeneitanne tietysti ikuisesti.)

Hyvin te vedätte!

Hellästi takaapäin teitä lähestyvät (**MUISTA VAIHTAA TÄMÄ**)

Ode ja Saara,
henkilöt ja herrasmäyrät

P.S. Teekkaripiireissä ja killankin parissa keskustellaan paljon teekkarimaailman alkoholikeskeisyydestä. Se on tietenkin monin paikoin aiheellista keskustelua, mutta ei missään nimessä koko totuus. Olemme oman teekkarielämäme aikana ehtineet kokeilla aika monenlaista: saunailtoja, sitsejä, konsertteja, peli-iltoja, excuja, metsäretkiä, alkoholittomia sitsejä, perussitsejä alkoholittomalla menulla, bileitä ilman morkkista, morkkista ilman bileitä ja mitä näitä nyt on. Ei kannata antaa ennakkoluulojen rajoittaa tapahtumiin osallistumista ja uuden kokeilemistä. Aina ei oo pakko dokata! Ja toisaalta halutessaan monesti saa. Kilta ja ylioppilaskunta tarjoavat toki myös täysin alkoholittomiakin tapahtumia. Valinnanvaraa piisaa! Teekkariutesi on sellaista kuin Sinä siitä teet.

Historian siipien havinaa

Vuosi alkaa pikkuhiljaa lähestyä loppuun, kuten nämä kirjoituksetkin. Kuluneen vuoden aikana olen ehtinyt käydä läpi niin killan kuin Suomen teekkarienkin historiaa, vertaillut eri teekkaripaikkakuntia, esitellyt opintososiaalisia etuja 30 vuoden takaa ja katsellut miten korkeakoulumme on kehittynyt viimeisen sadan vuoden aikana.

Kaikkissa näissä artikkeleissa minulla on ollut apuna hyvin tehty dokumentointi; joku on jaksanut nähdä vaivaa ja kirjoittanut asiat muistiin tulevaisuutta varten. Täytyy muistaa että tulevaisuuden historiaa tehdään juuri nyt, ja juuri sinä voit auttaa tulevaisuuden historiantutkijoita dokumentoimalla opiskeluaikasi. Laita ottamasi valokuvat talteen, pidä päiväkirjaa tai kirjoita vaikka ylös hauskoja tapah-tumia (tai tee niistä juttu Sössöön!). Ihmismuisti on usein yllättävän lyhyt, jopa selvin päin. Voi olla, ettei monikaan enää muutaman vuoden kuluttua esimerkiksi muista miltä kiltahuone näytti ennen remonttia...

Kehottaisin myös tulevaa hallitusta panostamaan toimikautensa dokumentointiin. Vanhoja muistoja on paljon helpompi kaivella arkistojen uumenista kun sinne ensin on arkistoinut jotain.

Minä päätän täältä tähän, joku muu saa jatkaa.

Janne Lahdenperä
Historiantutkija 2008

A story of how one might end up abroad after graduation...

Text & photo's: Antti Mattila

Hi y'all!

I'm watching outside seeing a pool and palm trees. A thought enters my head:

How did I end up here? To answer this I have to go back a year...

It's an early September evening. I'm sitting on a couch in hotel Rantasipi's lounge in Hyvinkaa and having a good whisky. Chatting with Konecranes region Americas IT Manager Jerry (who paid for that Johnny Walker blue label). He's a fun guy, met him for the first time during our annual IT days years ago when I just joined Konecranes as a summer employee for their corporate IT and he was a consultant for the Konecranes Americas. I remember him the best when we were carrying crates of beer from the sauna at Vanajanlinna, because we wanted to continue the fun. This September the process of getting to know your fellow global IT workers was a bit more subtle. It's extremely interesting to listen to him as he also has a huge professional experience to learn from.

Well anyways. He almost knocked me off my seat by asking out of the blue if I wanted to come to US for a couple of years as Network Manager. We had talked with my then girlfriend if she would be OK if we'd move abroad some day, but I never thought that the possibility would

strike so soon. I was still studying and hadn't even started my Master's fully yet. For practical reasons Jerry suggested that if I took the job I could move next summer. I was in US for Jerry's project during the previous Summer, traveling around the country and visiting our regional offices. I must had done something right back then.

After months of talks with Terhi, we decided to grasp the opportunity. It wasn't a small thing to decide, especially when we had her seven year old daughter moving with us. After Christmas we started the paperwork with my company and the US immigration authorities. There were talks going back and forth inside the company of my future status. Finally out of nowhere, when I had already given up I was offered a foreign service agreement. I don't want to talk about that too much, because it's company's internal matter, but the alternative was a local agreement. This made things a lot easier bureaucracy-wise. Moving especially to US requires huge amount of paperwork. I had heard

about this, but the actual reality was even far worse than I thought and the applications took a tremendous time to process. Good thing was that the company lawyers were doing a lot of this on our behalf.

Winter/Spring was pretty hectic. Even though my future boss had said that I could come without finishing my Master's if I'd show that I really was getting somewhere with it I truly wanted to finish the Master's and my studies before leaving. Scheduling was quite difficult when I was also working and had to finish a project which required international traveling before leaving Finland. I finished the Master's in March and graduated in April. During the Winter/Spring I also got engaged and married (some skeptics might try to find causation here. Well we were planning to get married in Summer anyways). Combining this with a move abroad, that's quite a lot of stuff happening during half a year for me. Also Wappu was quite an emotional time for me, because it meant an end to an era of student life with SIK, which I enjoyed more than words can describe.

Sometimes life comes at you fast

(Top Thrill Dragster in Cedar Point does 200 km/h in under 4 seconds and does 90 degree climb of 120 meters up and down)



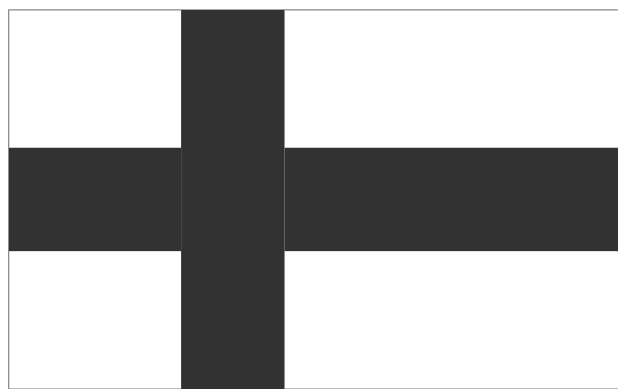
Some of the work needed to be done. It's a wire jungle out there, baby!



Our move was planned for the beginning of July. We had our farewell party in the middle of June and after a huge effort with packing we were ready to go. We decided to get rid of our furniture so we didn't have a lot to take with us, but we still needed a 1m³ container which was shipped via air-freight. During the week at the start of July when we finally got an invitation to visit US embassy for Visa interviews we realized that the company had filed the Visas to begin on August 1st. Our flight was for the 8th of July! We had no place to live and our stuff was already on the way. Fortunately my lovely wife came up with an idea to go to Canada for the duration. I decided to work at our Canadian HQ near Toronto. We ended up spending one and a half weeks there and it eventually worked out pretty well. We also got to see some of Toronto and the Niagara Falls on the way.

With our type of Visas you could enter USA 10 days prior the effective date so we left July 23rd to be sure. Some more misfortune happened at Toronto airport. There was a direct flight to Dayton, Ohio from there, but Dayton is such a small airport that they actually did the immigration in Toronto we learned. That was not a small feat, it took hours to get that done and we ended up missing our flight. Well, let me tell you. It wasn't very nice to run around the airport with a maximum+excess luggage when the immigrant and airline officials bounced us around. Flights were cancelled etc. also. We ended up taking a flight to Columbus, which was a bit farther away of our destination Springfield, Ohio where Konecranes has its' Region Americas HQ, but we eventually got there.

Well how did I end up here in Phoenix? I'm just taking some network certification training here and needed a lame way to start. I might continue my story later on if somebody is interested, telling how's the life and work so far and what Springfield and Ohio are like (Simpsons yet to be seen).



Finally some thoughts about how one MIGHT end up working abroad if interested. Based loosely on my experience.

-Work for an international company. Especially if the company is based in Finland they like to send Finnish people to a foreign location as they might want to improve communications to HQ and have a better insight what's going on.

-Be social, participate in SIK activities. A lot of people benefit from the contacts that they get while being active in SIK. For me the bigger thing was that being an active in the guild made me a lot more social and outgoing, especially the year as a freshman captain. This enabled me to give a good impression on my future boss abroad, not only through work, but socially.

-Study to become a M.Sc. I guess you are having that covered ;) It's very well regarded and companies tend to send people with higher education abroad more willingly.

-Study a language used in the area you have in mind. English is pretty good universal language if foreign countries intrigue you overall. Some level of fluency might be expected so you get the things done.

-Have someone at your company know that you're seeking to work abroad. It might not happen instantly, but you might be remembered when opportunities arise.

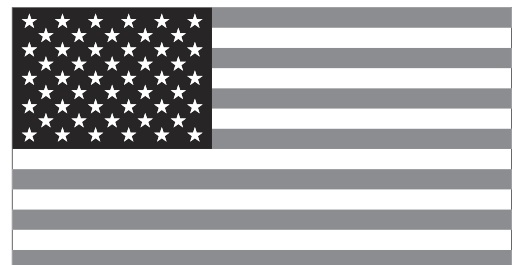
-Have good luck. We'll that's hard to actually do, but life is full of coincidences that lead to strange results. So be open and opportunity might hit you in the head.

-Stop reading stupid advice list in magazines ;)

I would also like to take the opportunity to let the current and future SIK actives know that if SIK is at some point interested organizing a foreign excursion to the USA I'm more than happy to help with that in anyway possible. AS did Australia this year, VTK did USA 2007, why can't SIK? At least you'd have a one sure excursion destination covered.

-Andi (no umlauts in US keyboards)

Warm regards to the SIK freshmen of 2006&Juli, to all the great SI(c)K actives I've gotten to know and also to the fellow disoriented canines.



AAMUBRUNSSI 2008

2.-4.12. klo 10



Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörilta ry



Yrityssuhdetoimikunnan puheenjohtajan terveiset

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinööriilta ry:n järjestämä Aamubrunssi järjestettiin ensimmäisen kerran Yritysdeitin yhteydessä. Suurempien Dipolimessujen aloittaessa 90-luvun lopulla Yritysdeitti jäi suurempansa varjoon. Yritysdeitin yhteyteen kasvanut Aamubrunssi kuitenkin jäi elämään tarpeeksi erilaisena rekrytointitapahtumana.

Aamubrunssi eroaa perinteisistä rykrytointimessuista välittömällä tunnelmalla ja yritysten läheisyydellä. Yritykset etsivät Aamubrunssilla opiskelijoista potentiaalisia kesä- tai diplomityöntekijöitä ja monien yritysten edustajien mukaan Aamubrunssi on ollut yksi parhaista rekrytointitapahtumista.

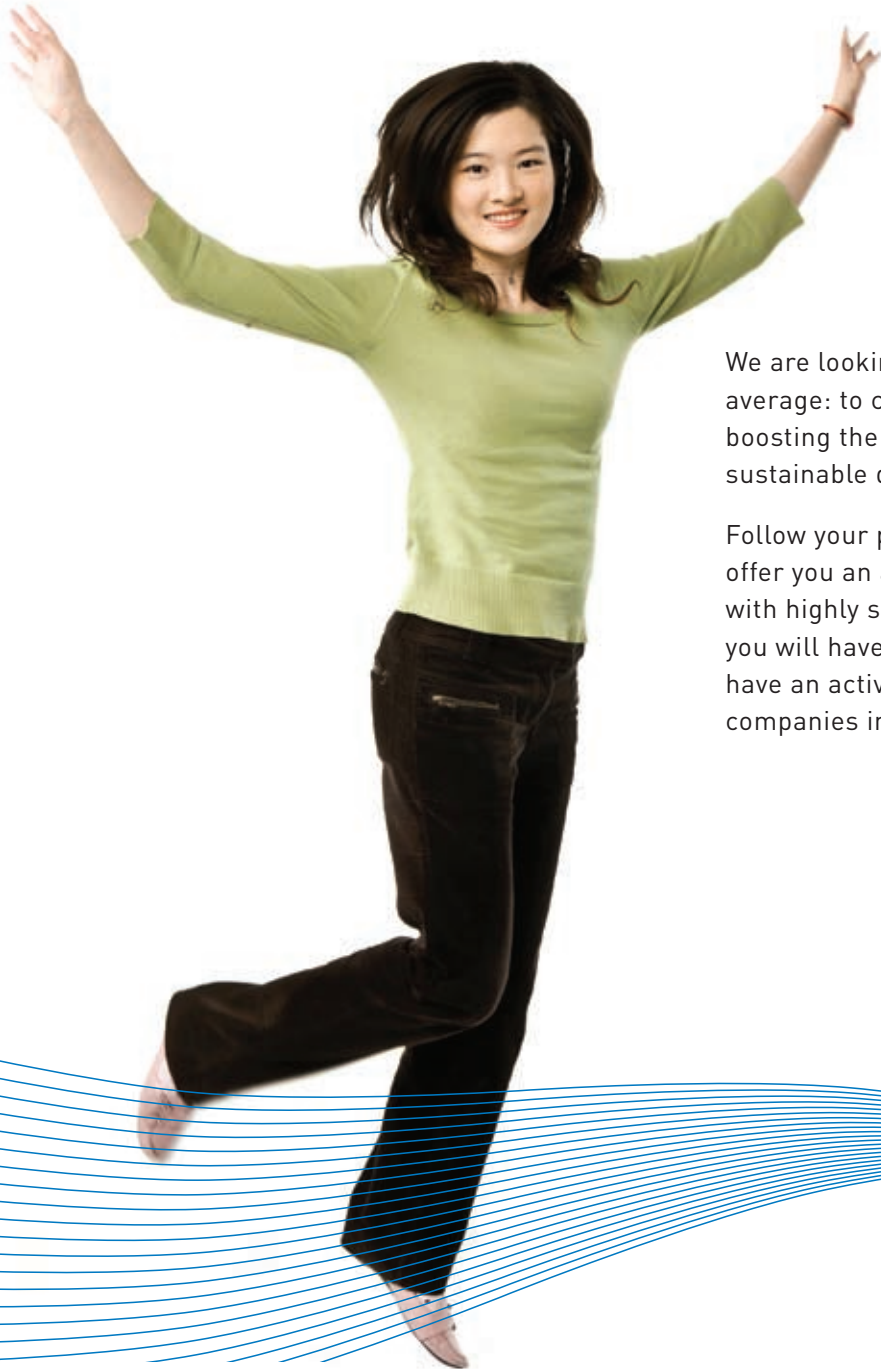
Kolmepäiväinen Aamubrunssi järjestetään tänäkin vuonna Nettikahvilassa tiedekuntamme tiloissa. Aluksi kukin yritys pitää noin 15 minuutin alustuksen, jota seuraa vapaamuotoinen keskustelu yritysten edustajien kanssa.

Opiskelijalle Aamubrunssi tarjoaa paitsi kontakteja yrityksiin ja tietoja yritysten rekrytointitarpeesta myös maukkaan brunssin, joka päihittää runsaudellaan helposti normaalit opiskelijalounaat. Suosittelemme ottamaan ennakkoon tietoa yrityksistä ja miettimään, mikä osa-alue niissä itseään saattaisi kiinnostaa. Eikä oman CV:n ottamisesta mukaan varmastikaan haittaa ole.

Jyrki Luukko
Yrityssuhdetoimikunnan puheenjohtaja

Tervetuloa Aamubrunssille!

STOP WASTING ENERGY!



We are looking for individuals who want more than average: to create revolutionary AC drives solutions by boosting the performance of AC motors and improving sustainable development.

Follow your passion and join in the winning team. We offer you an ambitious and passionate working ambience with highly skilled, and experienced colleagues. In Vacon you will have great opportunities to evolve yourself and have an active role in one of the most successful drives companies in the world.

In search of perfect performance.



We are looking for dedicated Software Specialists for cutting-edge mobile and internet technology development projects. Read more www.ixonos.com/careers

ixonos

Are you **passionate** about developing the mobile world of the future? – We are!

We at Futurice work to be the distinct leader of rich mobile and web solutions development.

We are passionate about emerging mobile and web technologies, user experience and creating real customer value.

If you want to learn about career opportunities, life and people at Futurice, just visit
www.futurice.com/careers.

We are seeking both experienced professionals and promising talents!

Mikko

Mikko Viikari
Director
HR & SW Development
mikko.viikari@futurice.com
+358 50 379 7152



PLANMECA

Innovaation innoittamat

Planmeca Oy on helsinkiläinen, vahvasti tuotekehitysvetoinen terveysteknologian yritys. Tuotekehitysyksikössä työskentelee noin 70 elektroniikka-, mekaniikka- ja ohjelmointialan ammattilaista.

Suunnittelemamme ja valmistamamme hammashoitoyksiköt sekä intraoraali- ja panoraamaröntgenlaitteet, ohjelmistotuotteet ja kuvantamislaitteet ovat teknologioiltaan, ominaisuuksiltaan ja muotoilultaan edelläkävyyä.

Tuoteinnovaatiomme ovat tuoneet meille kansainvälisesti vahvan markkina-aseman mm. useissa Euroopan maissa, Yhdysvalloissa ja Japanissa. Noin 98 prosenttia tuotteistamme viedään yli sataan maahan ympäri maailmaa.

Planmeca Oy on terveysteknologian yritysryhmä Planmeca Groupin emoyhtiö. Yritysryhmän vuoden 2008 liikevaihtoennuste on 550 miljoonaa euroa. Henkilöstöä on yli 2 000, joista Suomessa noin 750.

Uusia innovaattoreita tarvitaan aina, löydä paikkasi

www.planmeca.com/rekrytointi

tai lähetä avoin hakemus rekrytointi@planmeca.com



Power and productivity
for a better world™

www.abb.fi

Sami Jakonen
Yksikköpäällikkö, Projektiosasto, Laitostekniikka

Teknillisessä Korkeakoulusta vuonna 1988 valmistunut Sami Jakonen syventyi opintojensa aikana sähkölaitos- ja valaisutekniikkaan sekä sähkösuunnitteluun. Vasta valmistunut diplomi-insinööri sai heti seuraavan kesän koittaessa luotettavuusinsinöörin paikan Teollisuuden Voima Oyj:n (TVO) turvallisuustoimistosta. Olen syntynyt Porissa ja Olkiluoto houkutteli myös palaamaan takaisin juurille, kertoo Jakonen

– Työnkuvani TVO:ssa on ollut monipuolinen. Koulutuksesta on työhistoriani aikana ollut paljon hyötyä, vaikka opiskeluaikana sain myös sellaista tietoa, mitä en ole työelämässä tarvinnut, kertoo Jakonen.

Luetettavuusinsinöörin tehtävistä Jakonen siirtyi sähkötekniikan toimistoon suunnittelu- ja tutkimusinsinööriksi. Vuosina 1997–2004 hän toimi myös saman toimiston päällikkönä. Vuonna 2004 uudet haasteet koittivat OL3-projektin sähkötekniikkatoimiston päällikkönä. – TVO on hyvä työnantaja ja Olkiluoto haasteellinen paikka työskennellä. Tehtävänkierto on mahdollistanut kattavan kokemuksen usealta eri osalta, kertoo Jakonen.

Nykyisessä tehtävässään, OL3-projektin laitostekniikan yksikköpäällikkönä Jakonen aloitti 1.9.2008. – Työnkuvaani kuuluu OL3-projektin laitostekniikan kokonaisuudesta vastaaminen, joka pitää sisällään niin sähkö-, automaatio- kuin prosessitekniikan, mekaaniset komponentit sekä asennusvalmennan, käyttöönoton ja laitostekniikan laadunohjaus, luettelee Jakonen.

Tulevaisuuden osajille Jakonen haluaa viestittää kesätyöpaikkojen tärkeydestä: – Kannattaa hakea kokemusta useilta eri toimijoilta ja valita päättötyönsä aihealueelta, jota jatkossakin haluaa tehdä, mikäli tämä on mahdollista. Näillä eväillä saa paljon hyötyä tulevaisuuteen.

TVO:ssa haasteet ja osaaminen kohtaavat





Aamubrunssin ohjelma

2.-4.12.2008 klo 10

Tiistai

ABB
Fortum
TVO
Vacon

Keskiviikko

Futurice
Ixonos
Nokia Siemens Networks
TeliaSonera

Torstai

Gemalto
GE-Healthcare
Planmeca

SSS-STAILAA KOTISI!

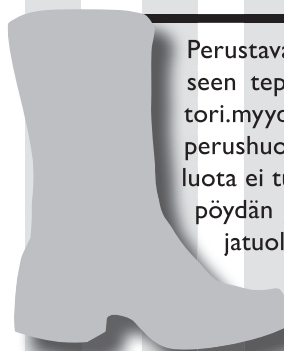
**Puoli-ilmaiset
sisustusvinkit**



Sössön sisustustoimitus keräsi kootut vinkit opiskelijasolun tai muun murjun ilmeen piristämiseen. Osa vinkeistä sopii myös opiskelijan kukkarolle!



Perustavanlaatuisen sisustuselementtien puutteen tepsii nyysien seuraaminen. Nyysiryhmssä tori.myydaan on jatkuvasti tarjolla edullista kamaa perushuonekaluista leivnpaahtimiin. Jos vanhempien luota ei tullut otettua mukaan muuta kuin kirjoituspöydän jalat niin nyysseistä lytyy helpotusta. Nojatuolissa on kuitenkin keskimäärin mukavampi istua kuin lattialla.



Täysin rahattomassa tilanteessa voi mennä etsimään onneaan Otaniemen kierrätyskeskuksesta. Keskus pyörii vapaaehtoisvoimin, eli on auki satunnaisesti. Tavaraa on paljon ja kaikki on ilmaista, mutta osa kamasta on toki nähnyt elämää enemmän kuin toiset. Löytöjäkin tekee toisinaan! Kierrätyskeskuksesta on tietoa täällä: <http://kierratyskeskus.tky.fi>



Hauskaa ilmettä saa laittamalla kenkiä ikkunan yläpuolella olevalle listalle, niitä kenkiä jotka siis on nättejä ja joita ei käytä ihan joka päivä. Käsilaukut käyvät myös mainiosti. Toinen (myös pojille) sopiva vaihtoehto on ripustaa pyörä seinälle talven ajaksi, jos siis omistaa fantusun pyörän. Bonuksena varkaatkin pysyvät kauempana.

Verhot voi myös joskus avata! Hauska efekti on taattu, joten kannattaa kokeilla! Aurinkoisella kelillä monen teekkarin ikkunasta tutut foliot voi myös korvata avaruuspeitolla (saa mm. Claes Ohlsonilta) joka on suunnilleen samanhintaista kuin folio, samalla toiminnallisuudella, mutta siitä näkee läpi.

Sarjikkeet kehystettynä seinlle ovat halpaa ja kivaa taidetta. Mm. Sössöstä lytyy materiaalia tähän, tai jos pitää pehmeämmästä sisutustyylistä voi kokeilla Polyteekkaristakin löytyvää Tuukka-nallea.

Haalarit on monessa teekkarikämpssää seinällä jo valmiiksi, mutta ne merkit mitä äiti ei ehtinyt ommella, voi myös laittaa seinälle. Näkyvimmälle paikalle kannattaa ripustaa uusi Sössön merkki!



TEEKKARITYTÖN LAKANAT

OSA 2

En aio kertoa teille nyt siitä kuinka teekkaritytön saa sänkyyn, ette ole sitä ansainneet jollette siinä itse onnistu, vaan sen mitä teidän pitäisi ja ei pitäisi siellä sängyssä tehdä.



En halua jankata enää enempää hygieniasta, jota en voi kuitenkaan painottaa liikaa, sen vain sanon, että se on yksi tärkeimmistä asioista. Jos päätät unohtaa hygienian niin ei ole tytön vika, että hänen puhelimensa ei jostain syystä ota puheluitasi vastaan, hänen ovikellonsa on rikki tai hän joutuu viikonloppuisin toistuvasti olemaan isoäitinsä hautajaisissa.

Olen keskittynyt tässä kertomaan lähinnä minkälaisiin seikkoihin sinun kannattaa kiinnittää huomiota ensimmäisellä kerrallanne, ei siinä etteikö tekstistä löytyisi jotain uutta jo useamman vuodenkin toisiinsa "tutustuneille". Liian rohkeita juttuja en suosittele kokeilemaan ensimmäisellä kerrallanne, joten jätä kahleet ja strap onit kotiin ja keskustele niistä halutessasi pikkuhiljaa kun ne alkavat tuntua soveliaammilta. Nämä ohjeet eivät myöskään kaikilta osin päde niin hyvin yhden illan juttuihin, sinkkuseksiin tai erittäin rajuihin sessioihin.

Voisin aloittaa asenteesta. Edessäsi on Nefertiti, Beyonce ja Ruusunen samassa pakkauksessa, sinulle ihmeellisin nainen, sinun jumalattareksi joten käyttäydy sen mukaan. Nyt ollaan jo kirjan eri kappaleessa, joten et voi olla enää se reippaasti etenevä Otaniemen omistaja, joksi sinua viimeksi opastin, vaan nyt sinun täytyy muuttua hierojaksi, ru-noilijaksi, leijoksi ja yön timoksi yhtä aikaa. Sinun täytyy kuunnella tytön jokaista hengenvetoa, aistia hänen mielihyvänsä ja ahdinkonsa ja mukautua niiden myötä. Muutu tytön palvelijaksi, niin ajat omaa asiaasikin kaikkein parhaiten.

Älä kuitenkaan ole liian arka, huomioon ottaminen ei tarkoita tätä. Et voi ryhtyä perässä vedettäväksi koiranpennuksi muttet saa olla natsikaan. Muistakaamme vaikkapa suurta sankaria Aragornia, hän ei taatusti ole sen huonompi Arwenin kanssa kuin örkkienkään. Siinä sinulle esikuva! (Kyllä, koitin esittää vertauskuvan jonka nörttikin ymmärtäisi.)

Pojat onnistuvat harvoin olemaan turhan romanttisia, joten järjestä epäroimättä kynttilöitä, suklaata, viiniä ja mitä nyt ikinä keksitkään ja pidät romanttisena. Tyttö nauttii varmasti kaksinverroin ja sitä hän sinä haluat, eikö niin?



Kauniiden sanojen kuiskaaminen tai raskas huokaisu hänen kaulaansa vasten voi tuntua kovin hankalalta tieltä, mutta usko pois, se on paljon parempi kuin että alat jankuttaa hänelle miten ihmeen hienoja asioita olet kuullut peppuseksistä. Tässä myös jarruttelisin maailmanomistajan asennettasi, älä komentele vaan anna ymmärtää, tyttö suostuu jos suostuu ja me olemme yhtä fiksua kuin te, joten älyämme todennäköisesti mitä yritätte sanoa.

Seksin tulisi olla myrsky ja lämmin kesäyö, sota ja rakkaus samassa pakkauksessa, joten älä siis hätäänny jos tyttö välillä vaikertaa, vaan suutele ja heli ja yritä sitten hellästi uudelleen. Hurmiossa olevaa naista voi tosin välillä olla erittäin vaikea ymmärtää, joten toki voit kysyä, että ethän varmasti satuta häntä, jos olet epävarma. Toisinaan pahinta mitä voit tehdä on lopettaa kesken, kun tyttö on juuri pääsemässä asiaan vaikka hän kuulostaisikin siltä, kuin hänellä jäisi sormet oven väliin. Älä myöskään pety ja panikoi jos tyttö ei inahdaakaan, jotkut vain pystyvät (kuulemma) nauttimaan myös täysin äänettömästi, mutta voit silti varalta (ainakin minun mielestäni) ottaa hiukan ronskimmat otteet käyttöön tai tutkia nousevatko desibelit jossain toisessa asennossa.

Vaikka näissä kiintolevyysi täyttävissä videoissa esiintyvät sankarit vaihtavat asentoja puolen tunnin sisällä useammin kuin sukkaa viikon aikana älä luule, että pari tönäisyä tässä ja toinen tuossa asennossa riittäisi. Ei tyttö halua jatkuvasti pyöriä asennosta toiseen ja hiivuttaa näin kiihtymystään jonka on juu-

ri saavuttanut. Älä myöskään jämähdä hinkkaamaan koko sessioksi lähetyssaarnaajaan tai tulet näkemään kumppanisi kasvoilla leveimmän haukotuksen ikinä ja hän vaihtaa kumppaniin joka kuluttaa hänen limakalvojaan tasaisemmin. Muista, että monista asennoista voi tehdä nerokkaita variaatioita ihan pienillä muutoksilla. Kuten? Pidätkö takaapäin asennosta? Teeppä se laskeutumalla tytön päälle siten, että tyttö makaa mahallaan. Voit samalla ristiä sormesi tytön kanssa ja suudella hänen niskaansa, nam!

Muista pitää tunnelma intiiminä äläkä heittele typeriä juttuja välillä, ole läsnä. Seuraa tyttöä ja hymyile hänen nautinnollisille ilmeilleen, katso silmiin niin että hän hukkuu omiisi ja päästä hänet sitten tuskasta suutelemalla häntä jälleen. Tue tyttöä hellin mutta voimakkain käsin, älä koskaan nojaile häneen kyynärpäilläsi ja näin satuta häntä. Mieti myös asentoja jotka ovat silmänruokaa tytölle. Lähetyssaarnaaja ei ole klassikko pelkästään sen takia että se on helppo, vaan myös siksi että tyttö voi samalla ihailla lihaksikasta rintakehääsi ja punnertaessasi pulistuvia haukiksiasi ja hartialihaksiasi. Sinulle tuhmien paikkojen näkeminen on helpompaa kuin tytölle, voit siis harkita vaikkapa peilin asettamista satumanvaraisesti jonnekin peuhauspaikanne läheisyyteen. Varoitan kuitenkin että tyttö saattaa uppoutua antamaan huomiota peilistä näkyvälle maailmalle enemmän kuin sinulle ;)

Vaikka idolisi kiintolevylläsi kylväisivät rakkaudenkauransa sinne minne ehtivät, ei jokainen tyttö näe päiväunia bukka-keesta.

Ohi on! Älä luulekaan! Jos mielit tehdä äskeisen toisenkin kerran, velvollisuutesi eivät todellakaan loppuneet tähän. Sinun tulee edelleen helliä tyttöä ja saada hänet tuntemaan itsensä arvokkaaksi. Peittele hänet hellästi peittoihin jottei hän alkaisi palella tai jos olette hikisiä, ehdota hänelle yhdessä suihkuunmenoa ja muista vaatia että saat pestä hänet tuoksuvalla

saippualla koska edelleen jumaloit hänen vartaloaan. Suihkun jälkeen voit kuivata hänen hiuksensa ja vaikka letittää ne. Vanha kunnon Kamasutra suosittaa myös hedelmämeijujen tuomista naiselle koska edellinen suoritus on saattanut viädä häneltä paljon omia mehuja. Tällaisen hellimisen ja huolenpidon jälkeen sinut voidaan hyvinkin palkita uusinnalla.

Huomauttaisin vielä, että vaikka suorituksesi olisi onnistunut 10+ ei se tarkoita sitä että voit heti seuraavaksi kerraksi ehdotella kaverisi mukaan ottamista tai muita leikkejä, vaan tällaisiin juttuihin siirrytään useimmiten pitkän ajan jälkeen, kun luottamusta on kertynyt riittävästi.

Tässä mahdollisia syitä siihen jos sinuun ei ensimmäisen yrityksen jälkeen ole pidetty enää yhteyttä:

- 1."Saitko?"
- 2."Minua häiritsevät nämä litisevät äänet."
- 3."Halleluja!" tai "Aamen."
- 4."Rihann...eiku Susanna!"
- 5."Sano mua isäksi/rehtoriksi/assariks" tjms
- 6."Nainenhan toimii muunkin kuin imurin letkun varressa." * höhö *
- 7."Sattuu, sattuu, mahtuu mahtuu!" * höhö *
- 8."Ole hyvä"
- 9."Hyi!"
- 10."No ton sä teet paremmin kuin neiti X"

HORO-SKOOPI

Myönnä pois, että olet miettinyt, mitä tuleva vuosi tuo tullessaan! Enää sinun ei tarvitse, sillä kevään ja syksyn sävelet vuodelle 2009 ovat Sössön selvänäkijän ansiosta selvillä! Lue kuulumimmat ennustukset rakkaudesta, elämästä ja sähköstä - katkeransuloinen katsaus tulevaan vuoteen!

Jousimies (22.11.-20.12.)

Tähtikartan lempilapsi vai suoraviivainen saalistaja?

Loppuvuoden tuote jousimies on yleensä se, joka ohjaa oikeaan suuntaan sumuisessa yössä ja jolta voi seuraavana aamuna prujata ilman sen suurempia tunnontuskia. Kuuban yö tai kolmioepäyhtälö saa kuitenkin tämän nykypäivän Honkajoen eksyksiin, joten häneen ei ole luottamista ennen elokuuta. Syksyllä hän saavuttaa (tosin vasta erinäisten hummailujen jälkeen) taas tasapainon, ja rivitähtimerkkien edustajat voivat taas huolettomin mielin istuutua hänen viereensä laskareissa.

Sähköiset päivät: 28.2. ja 2.9.

Kauris (21.12.-19.1.)

Kiltillä ei ole kivaa?

Ensi vuonna sinulla on kompetenssia vaikka muille jakaa, oli kyseessä sitten juhliminen, rakkaus tai lämpimän oluen juominen. Näillä elämän osa-alueilla miltei kaikki olisi sinulle mahdollista tulevana vuonna. Päätät kuitenkin kanavoida kieltämättä huomattavan potentiaalisi fysiikan lisäkursseihin ja laskentatoimeen. Tulet käyttämään Matlabia useammin kuin pullonavaajaa, ellet ajoissa kuuntele varoituksen sanaa ja varaa Goomlippuja.

Sähköiset päivät: 25.3. ja 5.10.

Vesimies (20.1.-19.2.)

Mukava maailmanparantaja vai estoton kokeilija?

Alkuvuodesta sinun kannattaa tutustua elementtiisi veteen viettämällä tipaton tammi-kuu. On todennäköistä, että luovut tästä periaatteesta jo ennen kuin lukuvuosi alkaa, mutta ei syytä huoleen: voit lähteä testaamaan Poiseullen virtausyhtälöä käytännössä jollain muilla virvokkeilla. Mitä rakkauteen tulee, vesimies lähettää kumppaninsa kuuhun ja takaisin, joten sinulla saattaa riittää kysyntää etenkin erinäisillä jatkoilla haalarin väriin katsomatta.

Sähköiset päivät: 13.5. ja 16.8.

Kalat (20.2.-20.3.)

Veri vetää syvällisyyteen ja s/m-leikkeihin? Maaliskuusta lähtien olet yksinkertaisesti liekeissä. Viriili Venus valaisee tosiaan tietäsi aina eräille syksyisille sitseille asti. Niiden lähtiessä käsistä luulet löytäneesi elämäsi kumppanin kunnes kaverisi käskivät sinut pois halilemasta sähköpylvästä. Todettuasi tilanteen päätät ottaa uuden suunnan elämässäsi. On se sitten vaihtoon lähteminen tai suihkurusketus, olet oikeilla jäljillä. Tulevan vuoden lopussa sinulle on kertynyt kapasiteettia kandityön tai jopa lifestyle-oppaan kirjoittamiseen.

Sähköiset päivät: 8.1. ja 30.9.

Oinas (21.3.-19.4.)

Hankala sarvipää vai aloitteiden alkulähde?

Tulevana vuonna huhtikuun hedelmä oinas nousee alkuvuodesta horjuttamaan killan valtarakenteita. Ja mikä parasta, Merkurius tukee sinua näissä pyrkimyksissäsi. Huomiosi suuntautuu kuitenkin kesän kynnyksellä muualle, kun hurahdat hurmaavaan puunjalostajaan. Muista kuitenkin, että materiaali-tekniikassa on tulevaisuus, ja lähde mieluummin Vuorelle saalistamaan.

Sähköiset päivät: 22.2. ja 18.12.

Härkä (20.4.-19.5.)

Pitkäaikainen parisuhdekumppani vai parhaimmillaan marinoituna?

Vuosijuhlaviikon jälkeisessä siniaallonpohjassa tulet miettineeksi koko tekniikan opiskelun mielekkyyttä, mutta vappua kohden olosi helpottaa. Luova kuu sähköistää sitä paitsi vuottasi heinäkuun 14. päivästä eteenpäin, ja syksyllä voit jopa päätyä kirjoittamaan elämästäsi kirjan tai ainakin avautumaan lapsuudestasi irkissä.

Sähköiset päivät: 29.4. ja 7.11.

Kaksonen (20.5.-20.6.)

Verbaalinen verkostoituja vai potenti-aalinen piiskaaja?

Eräänä keväisenä lauantaiaamuna herät vaaleanpunaisten haalareiden syleilystä, mutta tilanne osoittautuu onnelliseksi väärinkäsitykseksi - eihän kaltaisesi elämänhallinnan ammattilainen moiseen erehtyisikään. Lyömättömän vaistosi avulla luovit tiesi läpi työläimpien kurssien, ja kykenet johtamaan Maxwellin yhtälöistä vaikkapa Espoon taksikeskuksen numeron.

Sähköiset päivät: 4.2. ja 24.10.

Rapu (21.6.-22.7.)

Ikuinen ihmissuhdeintoilija vai kovan pornon kaappiharrastaja?

Herkkä ja tunteellinen rapu suuntaa ohjusen lailla verkostoitumaan uuden yliopiston aalloille. Osa näistä kontakteista saattaa kestää yönkin yli, kunhan muistat pyytää verkostoitumisen kohteelta tarvittavat yhteystiedot. Opintorintamalla innovatiivinen ote ei kuitenkaan pelasta rapuparkaa peruskurssien parissa puurtamiselta, mutta toukokuussa helpottaa: Aurinko nousee sieltä missä fysiikka loppuu.

Sähköiset päivät: 11.3. ja 27.9.

Leijona (23.7.-22.8.)

Johtajuuden prototyyppi vai konservatiivinen rakastaja?

Helmikuun puoleksavälissä koet, että rakkauselämäsi kiihtyy, ja luulet selvittäväsi kiperimmätkin integraalit. Tunnet itsesi yksinkertaisesti voittamattomaksi. Mutta et ole sitä. Kannattaa etsiä ratkaisua hius-ten kampaamisesta ja Cauchy'n kaavasta. Tartuttuasi tämänkaltaisiin aseisiin saavutat yllättäviäkin tuloksia mitä tulee seksiin ja suhteellisuusteoriaan.

Sähköiset päivät: 14.1. ja 28.7.

Neitsyt (23.8.-21.9.)

Nomen est omen?

Ystävällisesti ilmaistuna kontrollifriikki neitsyt näyttää itsestään uuden puolen ystävän-päivän yönä, eikä kadu sitä edes seuraavan aamun silliksellä. Vuoden edetessä fiksu neitsyt etsii tietoa niin uusimmista Teekkarityön lakanoista, Kreyszigistä, Schopenhauerin teksteistä kuin Elektroniikan Maailmastakin, ja pääsee soveltamaan koottua kirjaviisautta käytännössä viimeistään loka-kuun tienoilla.

Sähköiset päivät: 25.6. ja 31.12.

Vaaka (22.9.-22.10)

Mahdollinen menestyjä vai Romantiikan Barbababa?

Vaa'an tasapaino järkkyy Kotimaanpitkän tai viimeistään vappuviikon aikana, mutta uusi asento voi olla toisaalta tervetullutta vaihtelua, ja etenet hyvällä sykkeellä kohti kesän rientoja. Taloudellinen tilanteesi tulee luultavasti olemaan rappion määritelmä, mikä kylläkin pätee myös kaikilla muillakin tähtimerkeillä. Toisaalta saatat saada rattoisan kesätyöpaikan, joka myös sulostuttaa tiliotettasi jopa niihin mittoihin, että voit matkailla kauemmaksikin, mitä seutulipulla pääsee.

Sähköiset päivät: 9.6. ja 31.10.

Skorpion (23.10.-21.11.)

Antaa ymmärtää muttei ymmärrä antaa?

Lähdet tulevaan vuoteen kuvittelemasi sosiaalisen statuksen nousun siivittämänä. Nousukiitos ei kuitenkaan kestä kauaa, vaan joudut itse toteamaan muun muassa iskurepliikkiesi tehottomuuden. Älä kuitenkaan lannistu, sillä sinussa on silti sitä jotain. Kunhan et jumiudu peilin eteen ihailemaan omaa olemustasi, voit varautua miellyttäviin yllätyksiin pitkin tulevaa vuotta.

Sähköiset päivät: 27.2. ja 13.11.

**MERKITSE KALEN-
TERIISI MYÖS SÄH-
KÖISET PÄIVÄT!**

Kirjoittaja on tunnustettu astrologi, joka on syntynyt onnellisten tähtien alla. Henkilökohtaista tulevaisuuteesi katsomista kaikilla elämän osa-alueilla maailmanlaajuisesti todistetuilla kristallipallo- sekä Stetson-Harrison-menetelmillä numerossa 041-5308910.

Arvoisat lukijat, kiitos tuestanne kuluneen vuoden aikana. On ollut suuri ilo ja kunnia kirjoittaa teille tätä palstaa näinkin pitkään. Nyt kuitenkin alkaa jo väsy painaa (ei suinkaan vähiten viime viikonlopun jäljiltä). Haluan vielä toivottaa kaikille hyvää joulua ja uutta vuotta sekä bileiden täyteistä lomaa!

Työnsin sormeni sähkörasiaan ja nyt minulla on alapäässäni näppy. En haluisi mennä lääkäriin. Mitä teen? Olen 160cm ja 54kg, olenko siis ok?

_gimma88

Rakas _gimma88, Sormen työntäminen rasiaan on täysin luonnollista ja normaalia ikäisilläsi työillä. Kannattaa kuitenkin erottaa muiden kerskailut tosiasioista. Et kai viittaavat sähkörasialla nyt pistorasiaa? Rasialla viitataan usein myös muihin kojeisiin ja suosittelenkin että jatkossa tyydyt sormettamaan riemurasiaasi pistorasian sijaan. Näppy alapäässäsi johtuu todennäköisesti joko sormeteluistasi tai sitten mahdollisesti viime viikonlopun tapahtumiin. Suosittelisin käymistä lääkärillä, mutta mikäli se tuntuu vaikealta ja epämiellyttävältä, autan sinua asian kanssa enemmän kuin mielelläni. Minut tavoittaa numerosta 040-*****86 (Toim. Huom. Emme julkaise mitään yhteystietoja) Olet todella ok.

Mulla on poikkiksena eräs sisämes-tari (olenko ok?), mutta se tykkää käydä Kopedan bileissä. Mitä minun pitäisi tehdä?

sisäkumi

Sisämes-tarit ovat tunnetusti hieman vaikeaselkoisia otuksia mutta sinulla ei ole hätää. Vaikkakin sisämes-tarit käyvät mm. Kopedan bileissä, ovat he kuitenkin oival-taneet ettei sinne suinkaan kannata mennä naisten toivossa vaan ennemminkin nauttimaan tunnelmasta ja bilettämään

ankarasti. Olet onnistunut löytämään itsellesi oikean kultakimpaleen jota ei kannata laskea käsistään, eli olet hyvinkin ok. Muista kuitenkin antaa sisämes-tarisi käydä ulkona kavereidensa kanssa jottei hän ahdistu.

Dear Matti, tykkään käyttää pink-kejä haalareita olenko siis gay?

Pallosalama

Mikäli haalarisi olivat ostaessasi ne valkoiset, olet vain uusavutun urpo jolla on äärimmäisen outoja mielitekoja, mutta muutoin ei syytä huoleen. Mikäli puolestasi ostit ne suoraan vaaleanpunaisena, et edelleenkään ole gay, mutta olet hieman eksyksissä elämäsi kanssa. Suosittelenkin että alat välittömästi lukea kursseja S-labroista ja pyrit mahdollisimman pian vaihtamaan tutkinto-ohjelmasi S-talon vaikutuspiiriin.

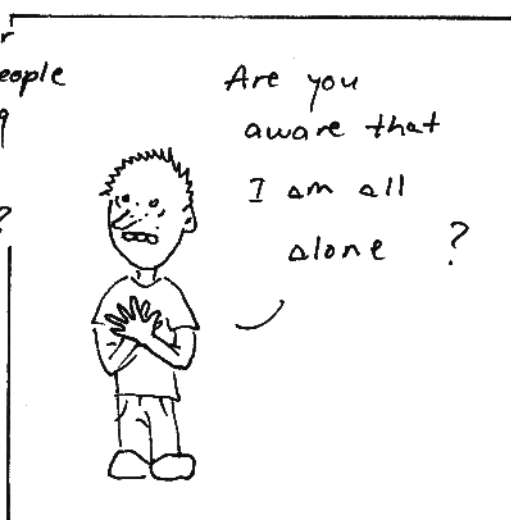
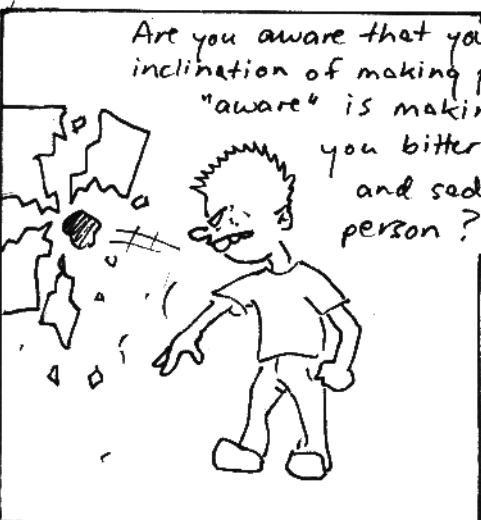
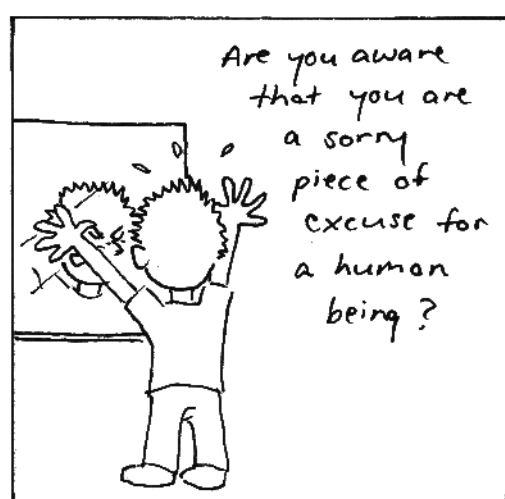
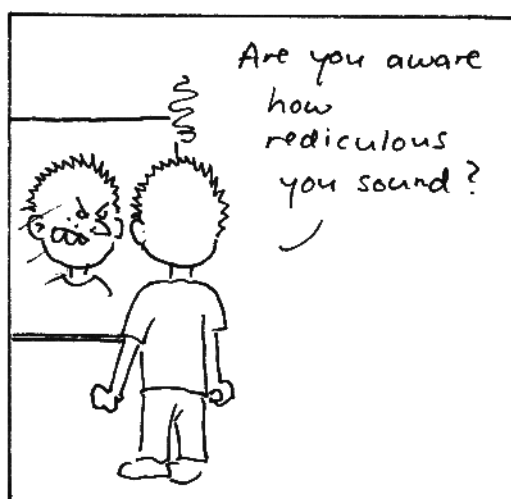
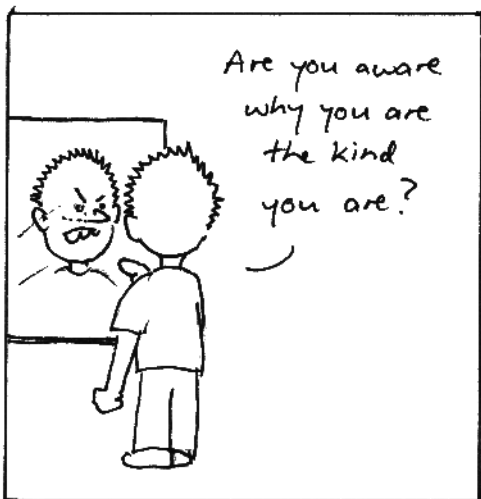
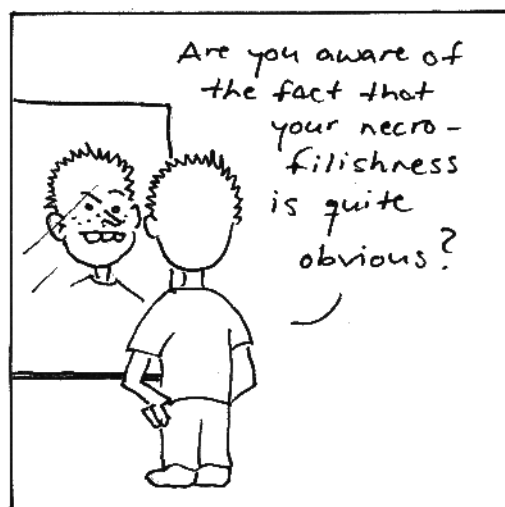
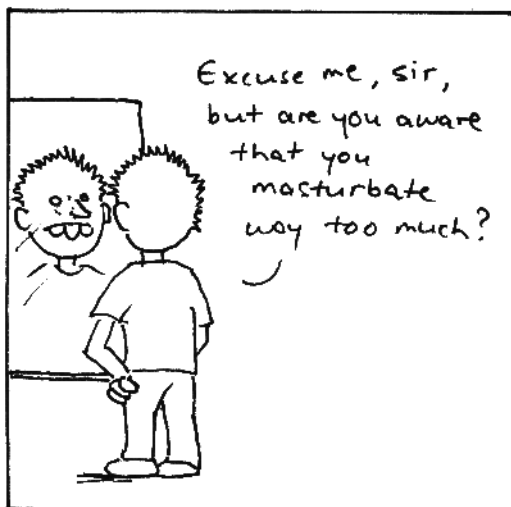
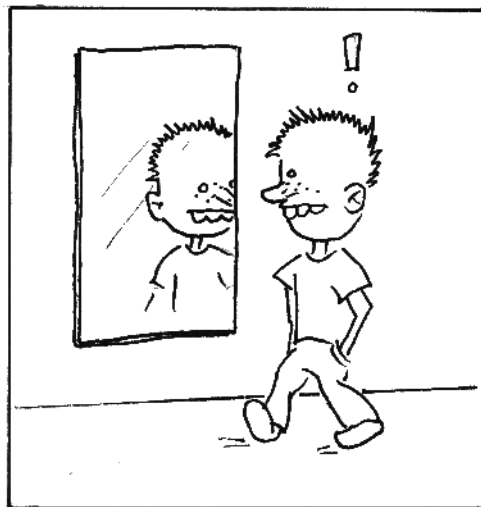
Olen kolmanne vuoden sähköteek-kari. Mihin tissit ovat kadonneet? Fuksina niitä vielä näkyi luennolla, mutta ei enää.

tissi_Boy

Sinulle kuten niin kovin monilla muillakin on alkanut ennen aikainen dementia iskemään, etkä enää muista tai jostakin oudosta syystä noteeraa tissejä luennoilla. Toinen mahdollinen vaihtoehto on että luet poikkeuksellisen miesvaltaista pääainetta joka on johtanut siihen että fuksivuonna näkemistäsi naisista suurin osa opiskelee täysin muita kursseja. Oli tapaus kumpi tahansa on tilasi vaikea ja suosittelen hoitomuodoksi ns. nestemäistä Minnet-terapiaa.



Kuva: Leni Järvenpää



Tulako valkosibali? Uksi Sössövuosi, kiitos.

Teksti: Juha-Matti Lehtinen, Kuvat: Ossi Miikkulainen

Urhoollinen toimituksemme kokoontui eräänä torstai-iltana kiltahuoneelle keskustelemaan kuluneesta vuodesta Sössö-toimiksessä sekä maistelemaan ja arvioimaan eri pizzerioiden tuotosten laatua..

Aiemmin oli jo sovittu, että tilaamme neljästä (abdullah-)pizzeriasta kustakin kaksi pizzaa. Näin pizzoja tulisi periaatteessa uksi / läarvi (toinen taittajamme oli estynyt pizzailusta). Allekirjoittanut teki lähes itsevaltiaan tavoin päätöksen, mitkä pizzeriat valitaan mukaan. Koska Pizza de Paris on todettu monesti melko heikoksi ja toisaalta Aviin sekä Salam Namaaste erinomaisiksi hinta-laatu-suhteiltaan, valituiksi tulivat melko harvoin käytetyt bulkkipizzeriat: Pizza Service, Pizza Express, Donna (entinen Papa Isacco) ja Wanha Munkki. Laajan syöjäkunnan vuoksi päätettiin, että jokainen saa tilata minkä pizzan itse haluaa, ja muut voivat ruokavammojensa rajoissa maistella toisen lättöä.

”TILATAAN JO”

Nälkä alkoi olla sitä luokkaa klo 17.00, että päätimme tilata pizzat. Tilaukset sujuivat melko hyvin, vaikka kommelluksiltakaan ei välttytty: Pizza Servicen kaveri soitti n. 25 minuutin päästä:

- Oliko osote Otakeari 5?

- Joo, tulen ulko-oville odottamaan.

Puhelu loppuu. Pizzakuskia ei näy. On se toki hyvä varmistaa osoitteen oikeellisuus, mutta yleensä tässä tilanteessa pizzakuski on jo ~ paikan päällä, eikä vasta leipomassa lättöä.

Kun tilaukset alkavat saapua, alkaa varsinainen kalabaliikki: Ilmeisesti kävi niin, että useampi pizzakuski saapui samaan aikaan paikalle. Yhden kuskin soittaessa tilaajalle että ”nut olen paikalla”, tilaaja kävi noutamassa vahingossa toisen pizzerian kuskin pizzat (joka siis ei ollut soittanut kellekään ja oletti tilaajan hakevan juuri hänen pizzaa). Näin oikea pizzantuoja jäi nuolemaan näppejään ja ihmettelemään missä hänen tilaajansa on. Tämä tapahtui kahdesti, myös allekirjoittaneelle. Mutta lopulta saimme kaikki pizzat jotenkuten hengissä kiltahuoneen pöydälle, jossa myös päätoimittajamme hommaamat limonaadipullot odottivat kuumeisesti kitaankaatajiaan.



PIILISTELYNÄ, VOLUME ONE

Pizza upposi toimittajiin kuin kuuma veitsi voihin. Mässytyksen lomassa ja nälän laantuessa alkoivat puhtaanvalkoiset kyöneleet vuotaa kiltahuoneella toimittajien muistellessa menneen vuoden tapahtumia.

Päätoimittaja avaa pelin.

- Kivaa on ollut, vaikka välillä onkin väsyttänyt. Päätoimittajana on ollut helppo olla, koska toimikunta on toiminut itsenäisesti. Juttuja ja ideoita on ollut aika ajoin melkein liikaa, mutta ehkä parempi näin kuin toisin päin. Materiaalia olisi ollut varmasti useampaan kuin kuuteen lehteen; kaikki ovat olleet siis aktiivisia. Juttujen kirjo on myös ollut laaja – toimikunnassa on paljon erilaisia juttuja kirjoittavia ihmisiä, mikä on hyvä asia. Juttujen, taiton ja lehden yleinen laatu on ollut erinomaista – siitä todisteena monelta kokeelta taholta tullut positiivinen palaute.



Muu toimikunta intoutuu mukaan muun muassa seuraavin kommentein:

- "Ollaan tehty paljon uutta, mitä aikaisemmat Sössöt(-toimikunnat) eivät ole tehneet."

- "Samoilla linjoilla."

- "Hyvän näköinen lehti monesta syystä – sponsorit ovat olleet kiinnostuneita, taitto, juttujen laatu sekä painolaatu ovat olleet hyvän lehden takeina. Hyvä lehti palkitsee henkilökohtaisesti toimittajaa."

FIILISTELYÄ, VOLUME TWO

Pizzerioiden pizzat herättivät tuntemuksia suuntaan jos toiseenkin toimikunnan kesken. Mitä toinen piti herkkuna, toinen piti lerppuna; subjektiiviset testit ovat aina vaikeita, jokaisella kun on eri arviointikriteerit. Joitain yhteisiä arvioitakin tehtiin; niistä tiedot löytyvät pizzeriakohtaisesti. Jokainen antoi vielä mättösession päätteeksi omalle pizzalleen arvosanan (josta monen pizzan kohdalla allekirjoittanut oli täysin eri mieltä ;)). Jokainen sai myös kommentoida toistensa pizzoja.

-Toimikunnan ihan oma kuvaaja olisi ollut huippu, sellainen jolla on myös vähän taiteilijan vikaa, toteaa päätoimittaja. Toimikunta nyökkäilee päätään. Myös toimikunnan omat tempaukset herättävät keskustelua:

-"Lehden julkaisutilaisuus oli hauska, kun ihmiset oikeasti jonottivat innoissaan Sössöä"

-"Manta-kuvaus oli mieleenpainuvinkin tempaus, koska se oli niin absurdi (palelimme toimikunnan kesken Mantalla rantavarustuksessa tuossa alkukeväästä)"

-"Deadline-kuvaus (tässä lehdessä kuvia) oli hauskin juttu, koska siellä oli rento meininki, kuvaaja osasi hommansa ja motivoi kuvauskohteita sekä pisteenä i:n päällä ei tarvinnut palella."

Sössön toimikunnassa on myös ilmeisesti tapahtunut henkilökohtaista ke-



hitystä monen toimijan tapauksessa. Eräs piirtäjistä toteaa tämän vuoden olleen mielenkiintoinen, sillä poiketen yleisestä, hän myös kirjoitteli juttuja lehteen. Suurinta (tekniistä) kehitystä lieenee kuitenkin tapahtunut taittajilla: *"Taittaminen on ollut organisoidumpaa kuin viime vuonna – on ollut 'aseita' työntekoon. Osaamista löytyy itseltä sekä toiselta taittajalta, ja täydennämme toisiamme hyvin."* Eräs toimittajistamme toteaa tähän: *"Taittajat on ihQi"*

MIÄ ONKAAAN EDESSÄ?

Pizzat on lähes kaikki ehdettu kurkuista alas mahalaukkuun, jossa suolahappo sulattaa sen tasaiseksi mössöksi. Hieno

mielikuva. Joka tapauksessa pizzat näyttivät maistuneen toimitukselle ja tekemämme arvoinnit sisältävät varmasti paljon hyödyllistä tietoa lukijalle. Tämän jutun älylliseksi haasteeksi jääköön lukijan itse suorittama pizzeriavertailu annetuilla tiedoilla.

Sössön toimitus mietiskelee vielä yhdessä yhteenvetoa kuluneelle vuodelle. Hieno se on joka tapauksessa ollut allekirjoittaneen mielestä.

- Olemme tehneet lehteä oikeasti kiltalaisille. Jutut ovat olleet sellaisia, joita kuka tahansa voi lukea. Pois jätettiin esimerkiksi ns. "sisäpiirisammakot" ja killan toimihenkilöiden tarpeettomat bileörvellys-naamakuivat. Kaikenlaista spessua olemme vuoden aikana tehneet ja onkin mielenkiintoista nähdä, mitä kaikkea ensi vuoden "juhlavuosi-toimitus" (Sössö täyttää 40 vuotta) keksii, millaisia tempauksia tullaan näkemään ja kuinka he (luonnollisesti) ylittävät jopa meidän aktiviteeteissään.

Allekirjoittanut haluaa vielä lopuksi kiittää toimikuntaansa ja muita Sössöön panostaneita henkilöitä kuluneesta vuodesta. On ollut ilo päästä purkautumaan verbbaalisesti lukijoiden silmille. Onnea ja menestystä tulevalle Sössö-toimikunnalle!

Juha-Matti Lehtinen



Donna (entinen Papa Isacco):

Yleisvaikutelma:

Toimitusaika: 39 min.

Ulkonäkö: perus

Koko: iso

Täytteiden määrä / oikeellisuus: oikein ja paljon

Uiko rasvassa: ei

Kuskin söpöys: 2 miestä, harmaa toyota corolla, ei söpöjä

Puhelu: voimakas aksentti, ymmärsi hyvin suomea

Muuta: Menua ei löydy mistään netistä

Kinkku-salami-sipuli:

Yleisarvosana: 9+

+paljon täytteitä, iso, maukas

-valkosipuli klönttisaarekkeina

-outo sivumaku loppua kohden

-juustoa olisi voinut olla enemmän

Kinkku-ananas:

Yleisarvosana: 8

+kinkkupizzaa on vaikea pilata

+hyvä kastike

-pohja maistuu pullalle

Pizza Service:

Yleisvaikutelma:

Toimitusaika: 43 min.

Koko: isohko

Täytteiden määrä / oikeellisuus: runsaasti, oikein täytteet

Uiko rasvassa: ei

Kuskin söpöys: farkkutakkinen nuori tumma kaveri, oli söpö

Puhelu: kielivaikeuksia, mutta ystävällinen

Kana-ananas-aurajuusto:

Yleisarvosana: 7.5

+onnistunut. Aurajuusto maistuu mukavasti

---kylmää

-aurajuustoa liian vähän (eri näkemyksiä..)

Feta-ananas-sipuli-tomaatti-oliivi:

Yleisarvosana: 8

+yllättävän hyvän makuinen kasvispizza

+visuaalisesti miellyttävä

-kylmää

-lopulta ei ollutkaan makuja

-kuiva

Wanha Munkki:

Yleisvaikutelma:

Toimitusaika: 33 min. (nopein; huomaa tosin laadussa)

Ulkonäkö: luotaantyyntävä

Koko: pienempi kuin muut. laatikko kivan näköinen

Täytteiden määrä / oikeellisuus: ok

Uiko rasvassa: joo

Kuskin söpöys: not

Puhelu: Ymmärsi hyvin Suomea. Artikuloin tosin suht' selkeästi. Ei ongelmia.

Salami-kinkku-katkarapu-sipuli-valkosipuli-mustapippurituplajuusto:

Yleisarvosana: 6

+katkarapuja reilusti

-löysä, vähän mitäänsanomaton

-löllö, ui liikaa rasvassa

Kebabliha-valkosipuli-sipuli-chili-tomaatti-aurajuusto:

Yleisarvosana: 7-

+ maku hyvää

-sama löysä mömmö

Pizza Express:

Yleisvaikutelma:

Toimitusaika: 44 min.

Ulkonäkö: täydellinen ympyrä

Koko: pienempi kuin muut (muistuttaa siis Kotipizzaa -J-M)

Täytteiden määrä/oikeellisuus: on ok.

Täytteitä normisti

Uiko rasvassa: ei

Kuskin söpöys: puhu huonosti suomea. Vanhempien naisten makuun

Puhelu: "Söpö vanha mies", ymmärsi puhetta hyvin, mutta puhui hiukan epäselvästi

Muuta: pizzojen nimet olivat kivoja. Tulivat lämpimänä perille.

Kinkku-katkarapu-ananas:

Yleisarvosana: 8-

+hyvän makuista

+täyttävä

-vähän katkarapuja

-sitkeä pohja

-mitäänsanomaton, olisi voinut olla runsaampi

Salami-aura-jalopeno-paprika:

Yleisarvosana: 8

+hieman parempi kuin perushyvä

+peruspizza

-sitkeä pohja



Joulutarina

Teksti: Taru Simonen, Venla Pouru, Juha-Matti Lehtinen, Silja Tirronen, Anne Vainio, Ville Haarala & Leni Järvenpää

Piirroksat: Taru Simonen

Kustaa avasi silmänsä. Hän näki yllään rosoisen kalliotunnelin katon. Kustaalla meni hetki virkutella jotta muisti, missä oli. Kustaa oli ollut edellisenä iltana luurailemassa vielä viime hetken tarkistuksia, että kaikki Inarin laitamilla asuvat lapset varmasti käyttäytyisivät kiltisti ennen joulua. Kustaa oli kuitenkin joutunut tuivertabimpaan ja kylmimpään lumimyrskyyn jonka oli koskaan kokenut ja hän oli 342 elinbuotensa aikana kokenut niitä jo melkoisen joukon. Tonttu oli onnekseen kuitenkin löytänyt tämän lämpöisen luolan, levittänyt muorin kutoman huoban sen pohjalle ja uponnut maistubaan uneen. Kustaa veti lakkiaan syvemmälle päähänsä ja katsahti vieressään nukkuvaa

--
hehkeää brunetta. Miten tuo viittaaan kääriytynyt ja punaista omenaa kädessään pitelevä Joulukuun tyttö oli päätynt Kustaan kaltaisen rivitontun viereen? Tonttu tarkkaili tulokasta lähempää. Punaiset huulet, hiukset väriltään kuin eebenpuu, iho valkoinen kuin lumi... lumi? Kuin salama kirkaalta taivaalta, Kustaa tajusi olevansa väärässä sadussa. Kiltit lapset -raportin lähestyvä DL ja halu välttää kahnaukset kääpiöiden kanssa saivat Kustaan ampaisemaan Lumikin vierestä luolan ulkopuolelle. Horisontissa lähestyi kasvava lumipyrypilvi, ja pian luolan eteen kurvasi Tonttutaksi(TM). Se oli reki jota veti poro Samuel "Sarvi-Sami" Teräskuono, joka muistettiinseitabaarin edessä haastamastaan tappelusta kolmea sutta vastaan, ja jonka mukaan Hullu Poro-areena legendan mukaan sai nimensä. Pelonsekaisella kunnioituk-

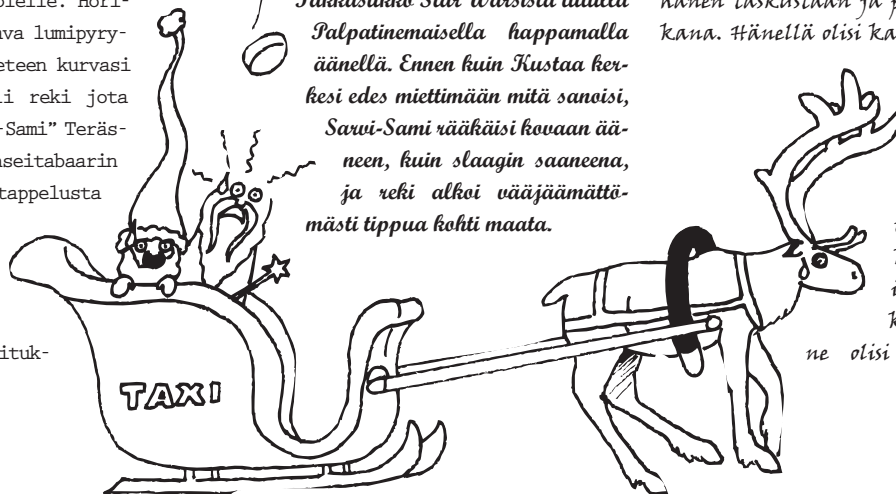
sella Kustaa tervehti Sarvi-Samia, ja hyppäsi lennossa taksin kyytiin. Liian myöhään hän huomasi etupenkillä istuvan --

jäätäväkatseisen Pakkasukon - tuon valkoturkkisen suuren hahmon, joka Joulupukin kanssa joka vuosi kilpailee lasten suosioista arkkivihollisen elkein. Ennen kuin Kustaa ennätti tajuta tilanteen vakavuuden, Sarvi-Sami ampaisi lähes valon nopeuteen troposfääriin yläosiin, jotta Kustaa ei voisi paeta tilanteesta ja jotta Pakkasukko ei vanhenisi niin nopeasti. Pakkasukko oli vain hiljaa siihen asti, kunnes Kustaa joutui toteamaan, ettei voinut tilanteelle mitään. Pakkasukko alkoi puhua kylmän rauhalisella, basso-voittoisella äänellään: "Miltä sinusta tuntuisi, jos voisit päättää, ketkä saavat lahjoja ja ketkä eivät? Sinä sivussa tietenkin viini virtaisi eivätkä mantelitkaan loppuisi kesken riisipuurosta - voisit siis elää melko leveästi". Kustaa häikäytyi kysymyksestä niin, ettei saanut sanaa suustaan, sillä hän oli odottanut vähintäänkin ankaraa verbaalista hyväksikäyttöä ja kenties jonkin sortin kidutusta. "Jos ojentat 'Kiltit lapset' -raportin minulle, voimme elää molemmat kuin kuninkaat, ja pystymme päättämään näin

Euraasian laajuisesti lahjoista ja niiden määristä, ja saajista", totesi Pakkasukko Star Warsista tutulla Palpatinemaisella happamalla äänellä. Ennen kuin Kustaa herkesi edes miettimään mitä sanoisi, Sarvi-Sami räähkäisi kovaan ääneen, kuin slaagin saaneena, ja reki alkoi väijäämättömästi tippua kohti maata.

--
Sarvi-Samin vuosia susitappeluharjoituksissa käyttämät anaboliset steroidit olivat viimein heikentäneet sen sydämen siihen tilaan, ettei se kestänyt enää troposfäärilentoa vaan pysähtyi äkkiarvaamatta. Reen vauhti kiihtyi ja eloton Sarvi-Sami heilui velttona valjaiden päässä. Pian ilmanvastuksen kitka sytytti reen tuleen, ja Kustaalla ja Pakkasukolla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin hypätä irti reestä ja toivoo parasta. Pudotessaan he vielä näkivät kuinka loimuava reki muuttui pelkäksi mustaksi tuhkapilveksi, ja kuinka Sarvi-Sami paloi tyystin poroksi. Kustaa ja Pakkasukko putosivat ikuisuudelta tuntuvat ajan, ja vihdoin viimein he tumpsahivat pehmeään hiekkadyyniin ja selvisivät kuin ihmeen kaupalla. Troposfääriajelun aikana reki oli nimittäin ajautunut Saharan antiomaan yläpuolelle. Siellä he olivat nyt loukussa, keskellä valtavaa heikkaerämaata, ilman keinoa päästä pois. Sarvi-Sami oli muuttunut elävästä legendasta legendaksi, eikä koko Afrikan mantereelta ollut toivoo löytää uutta lentävää poroa. Kauhukseen Kustaa huomasti, että viimeistä silausta vaille ollut kiltit lapset -raportti oli pudonnut hänen taskustaan ja palanut reen mukana. Hänellä olisi kaksi päivää aikaa

hoitaa itsensä pois Saharasta ja kirjoittaa koko raportti uusiksi, tai kaikki lapset jäisivät ilman lahjoja ja koko jouluperinne olisi vaakalaudalla.



Kaiken lisäksi Pakkasukko alkoi voida kuumuudessa pahoin. Vaikka Kustaan teki mieli jättää hänet oman onnensa nojaan, tonttujen vala velvoitti häntä huolehtimaan lähimmäisestään. "Mitä ihmettä minä nyt teen", Kustaa vaikersi, mutta ei ehtinyt voivotella kannaakaan, kun hänen huomionsa kiinnitti ypyöksen keskellä tyhjää aavikkoa kamelilla ratsastava

--
haalaripukuinen Mario. Kun Mario huomasi Kustaan ja Pakkasukon, hän alkoi heitellä heitä tulipalloilla. Kustaa onnistui väistämään tulituksen juuri ja juuri mutta Pakkasukko ei ollut niin onnekas. Huuto oli suunnaton, kun hänen hiuksensa syttyivät tuleen. Kustaa toimi nopeasti ja sammutti palon takillaan. Pakkasukon hiukset eivät kuitenkaan pelastuneet ja hän purskahti lohduttomaaan itkuun. Mario oli seurannut tapahtumia sivusta ja lähestyi kaksikkoa hitaasti. Kustaa huusi hätäisesti: "Älä ammu enää! Emme tahdo pahaa. Olemme vain eksyksissä." Mario oli hieman epäileväinen ja Kustaan täytyi kertoa tarkkaan keitä he olivat ja minne menossa. Todella pitkän selostuksen jälkeen Mario vihdoinkin uskoi, että he eivät olleet vihollisia ja pyysi anteeksi käytöstään ja lupasi auttaa. Mario lupasi viedä pahoinvoivan ja surullisen Pakkasukon toipumaan jäämaahan, jonne Mario oli seuraavaksi matkalla pelastamaan viattomia linnasta. Kustalle Mario antoi huilun, jonka avulla hän pääsee ohittamaan

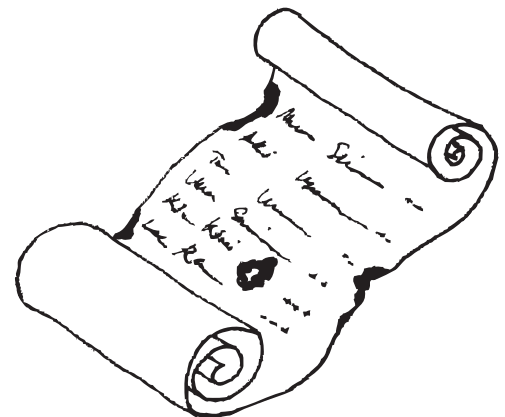


naiset katuvalot muistuttivat Korvatunturin lämpimästä tunnelmasta. Maailmantalouden taantumisen aiheuttaman tonttujen irtisanomisen takia muutamat Kustaan vanhoista kollegoista etsivät leipää näiltä kaduilta. Pyörityään hetken nurkilla Kustaa törmäsi työkaveriinsa Olgaan, joka työskenteli vielä muutama kuukausi sitten pakkaamon puolella. Kesäkuussa käydyssä YT-neuvotteluissa Korvatunturin johtoryhmä ei suostunut supistamaan laskettua 500 tontun irtisanomista ja vain 193 vuotta organisaatiossa toimineena koeaikalaisena Olga sai lähtöpassin. "Nykyään herroja ei kiinnosta duunarien huolet patkaakaan!", avautui Olga katkerana. Maailmasta ei löydy töitä helposti lyhytkasvuksille, jos sirkus ei kiinnosta. Olga oli kuitenkin saanut työtarjouksia Hampurin lisäksi Amsterdamista ja Pattayalta, muttei Suomesta. Kustaa tunsu saaliä ja lupasi viedä Olgan itse pukin puheille, jotta työongelmiin saataisiin muutos. Kustaa kaivoi taskustaan matkalla kärsineen Tonttupuhelimensa tilataksaan kyydin takaisin kotikulmille, kunnes luurista pärähti soimaan Varpunen jouluaamuna. Toisessa päässä oli kukas muukaan kuin

--
Milla Magia. Milla ja Kustaa olivat vanhoja tuttuja, mutta hyviksi kavereiksi heitä ei voinut kutsua. Millan ja Kustaan suhde perustui yksinomaan Millan kännipuheluihin ja Kustaa miettiikin pitkään kannattiko tähän puheluun vastata. Lopulta Kustaa vastasi: "Kustaa." Tällä kertaa Millan puheesta sai jopa selvää vaikka taustalla kuuluiikin armoiton jum-

putus. Milla oli Ibizaalla DJ Tieston keikalla, joka oli kuulemma ehkä paras keikka ikinä. Kustaalla ei ollut aavistustakaan mistä Milla puhui. Korvatunturilla kun kuunneltiin vain joululauluja. Millalla oli kuitenkin oikeatakin asiaa, hän oli löytänyt jotain jonka uskoi kuuluvan Kustaalle. "Mä kävin äsken kävelee fossa rannalla ja siihen oli huuhtoutunut joku kääre. Tää on vähän reunoista palanut ja tässä on pitkä lista nimiä ja sitten jotain plussia ja miinuksia ja fossa yläkulmassa on sun nimi. Olisko tää siis sun?" Kustaa ei ollut uskoa onneansa, Milla oli löytänyt Kiltit lapset -raportin! "Se todellakin on mun! Milla kerrotko tarkemmin missä oot niin tuun hakee sen?" Milla kertoi tarkan osoitteen ja Kustaa soitti kyydin hänelle ja Olgaalle. Matkalla korvatunturille Kustaalla oli jo levollisempi mieli. Hän passittaisi Olgan Joulupukin puheille ja viimeistelisi Kiltit lapset -raportin, jonka jälkeen hän voisikin jo rauhoittua Jouluviettoon.

Rauhallista Joulua!





Teksti ja kuvat Antti Kalliomäki

Joukko insinööriopiskelijoita ympäri Eurooppaa kokoontui Serbiaan tutustumaan energiatehokkuuteen ja vaihtoehtoisin energialähteisiin. Hauskanpitoakaan ei unohdettu, olihan kyseessä Eestec-tapahtuma.

Alkusyksystä #eestec.fi -kanavalla eräs tamperelainen teekkari esitti varsin tyypillisen kysymyksen: "Lähtekö joku mun kanssa Serbiaan?" Koska olin jo aiemmin kuullut, että Serbiassa on parhaat bileet, ei vastausta malttanut yhtä yötä kauemmin miettiä – pakkohan sitä oli lähteä.

Kyseessä oli LC Novi Sadin järjestämä workshop nimeltä Recharge Yourself, joka keskittyi energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin. Halpojen lentojen metsästys johti siihen, että matkareitti Serbiaan kulkisi Budapestin kautta. Sieltä junamatka Serbian toiseksi suurimpaan kaupunkiin Novi Sadiin kus-

tantaisi vain parikymppiä. Tapahtumaan osallistuva unkarilainen teekkari lupasi vielä lähteä samalla junalla, joten matkasuunnitelma oli valmis.

Tutustumista ja nähtävyyksiä

Huono valmistautumiseni reissuun ilmeni heti junassa Budapestissa, kun unkarilainen Peter paljasti, että koko kuusituntinen kului katselemalla lammaslaumojia ja tasaisia maissipeltoja, eikä henkeäsalpavaa vuoristomaisemaa, jota Keski- ja Itä-Eurooppa mielestäni kuuluisi olla.

Novi Sadissa järjestäjät olivat heti vastassa asemalla ja meidät kyydittiin aloitusviikonlopun tapahtumapaikalle, läheisillä kukkuloilla sijaitsevaan retkeilymajaan. Tarkoituksena oli tutustua muihin osallistujiin ja siinä varsin hyvin onnistut-

tiinkin. Järjestäjien mukaan viikonloppuna kului noin 160 litraa olutta, 40 litraa viiniä ja 12 litraa omenarakijaa, paikallista pontikkaa.

Rattoisan viikonlopun jälkeen maanantaina oli ohjelmassa tutustuminen Belgradiin. Päivän nähtävyyksien kiertely huipentui bileisiin Tonavaa risteilevällä jokilaivalla – Serbia alkoi lunastaa odotuksiaan.

Belgradissa raunioituneet virasotalot, tarinat tuhoutuneista silloista ja Naton vastaiset mielenosoitukset muistuttivat alueen lähihistoriasta ja päivän politiikasta. Paikalliset ottivat kuitenkin politiikan politiikkana, eikä edes Ahtisaaren maanmiehenä tarvinnut pelätä tulevana kaltoin kohdelluksi.



Mikä Eestec?!?

Eestecin tavoitteena on lisätä eurooppalaisten insinööriopiskelijoiden kanssakäymistä. Sähköinsinöörikillan jäsenet ovat oikeutettuja osallistumaan kaikkiin tapahtumiin, Suomessa ja ulkomailla. Lähde ulkomaille halvalla tai auta luomaan ikimuistoinen tapahtuma Suomessa.

Lisätietoja

eestec.tky.fi

[#eestec.fi](https://twitter.com/eestec.fi)



Asiaa ja univajetta

Tiistaina, tapahtuman viidentenä päivänä, päästiin ensi kertaa workshopin aihealueen pariin. Aamuöinen bussimatka takaisin Novi Sadiin näkyi osallistujissa, silmiä oli välillä vaikea pitää luennoilla auki. Kokeneina järjestäjinä novisadilaiset olivat onneksi ajoittaneet molemmat luennot aamupäivään. Tällaiseksi muodostuikin loppuviikon aikataulu: aamupäivällä luentoja tai yritysvierailu. Lounaan jälkeen hauskanpitoa, sitten illallinen ja bileet. Muutama hassu tunti unta ja sama homma alusta.

Eestecin periaatteisiin kuuluu,

että kunhan osallistujat hoitavat itsensä paikalle, lopuista kuluista huolehtii paikallisjärjestö yrityssponsoreidensa avustuksella. Serbian hintatasolla sponsorirahalla tehdään varsin paljon, ja aterioimmekin pääosin melko tasokkaissa ravintoloissa. Kasvissyöjänä Serbiassa olisi saattanut nähdä nälkää, jokainen ruokalaji kun tuntui koostuvan noin 80-prosenttisesti lihasta.

Baarista olut lähti mukaan noin eurolla, mutta eniten hilpeyttä länsieurooppalaisissa herätti taksien hintataso - neljän hengen ja muutaman kilometrin taksikyyti keskustasta majoitustiloihin maksoi reilun euron. Vaikka paikalliset vitsailevatkin Serbian talouden muis-

tuttavan kansantanssiaan, jossa otetaan kaksi askelta eteen ja yksi taakse, tai päinvastoin, paikalliset teekkarit tuntuivat olevan luottavaisia työpaikan löytymiseen. Ja kehityksen suunnasta jotain saattaa kertoa se, että viime vuosina juuri balkanilaiset järjestöt ovat olleet aktiivisimpia Eestecin toiminnassa.

Loppuviikosta kumuloituva unenpuute alkoi jo kuulua juttujen tasois-
sa, mutta jäähyväisbileissä jaettiin silti heilua aamujunan lähtöön asti.

Käteän reissusta jäi kasa hyviä muistoja sekä tukku uusia ystäviä ympäri Eurooppaa, joita varmasti tulee tavattua uudestaan.



Hotellihuone ja kymmenen euroa

Teksti: Taru Simonen, kuva: Flickr.com

Kolme teekkaria menee sitsaamaan hotelliin. Hotellihuone maksaa 300 euroa ja kaverukset maksavat sen kolmeen pekkään. Kun he ovat menneet huoneeseen, samaan aikaan hotellin johtaja tulee ilmoittamaan vastaanottovirkailijalle, että hän on perinyt asiakkailta liikaa maksua, hotellihuone maksaakin vain 250euroa. Johtaja käskee virkailijaa palauttamaan ylimääräiset 50euroa.

Virkailija on ovela. Koska teekkarit eivät voi tietää kuinka paljon he ovat ylimääräistä maksaneet, virkailija päättääkin palauttaa heille vain 30euroa ja pitää 20 euroa itsellään. Nyt kukin kaveruksista on siis maksanut huoneesta 90euroa.

Kysymys kuuluu: Jos $3 \cdot 90 \text{ euroa} = 270 \text{ euroa}$ ja $270 \text{ euroa} + 20 \text{ euroa} = 290 \text{ euroa}$, mihin katoaa 10 euroa?



Tapahtumakalenteri

Ti 02.12.2008	AAMUBRUNSSI
To 04.12.2008 20:15	JOULURISTEILY
La 06.12.2008 00:20	ILOTULITUS
Ma 08.12.2008	RATIKKA-AJELU
Ke 10.12.2008 17:00	PIPARITALKOOT
Ke 11.02.2009 16:15	ACCENTURE-EXCURSIO
La 14.02.2009 19:00	POTENTIAALIN TASAUS 88
Su 15.02.2009 12:00	SILLIS

Nettikahvila
Silja Europa (Turku-Ruåtsi-Turku)
Otaniemen urheilukenttä
Spårvagn
JMT3A:n Takkakabinetti
Ruoholahti, Helsinki
Helsinki
Espoo

Vastaus: Ei mihinkään. Summaa 300euroa ei varsinaisesti ole koskaan päässyt kertymään jos teekkarit ovat maksaneet vain 90euroa huoneestaan+”tippi”(20euroa) virkailijalle, vaan summa on kuin onkin, 290 euroa.





Söössö kiittää kuluneesta vuodesta: Painotalo Casper, Teknillisen korkeakoulun Elektronikan, Tietoliikenteen ja Automaation tiedekunta, SIK Hallitus 08, Johanna Mitjonen, Juuso Parkkinen, Maria Klonner, Nina Lagus, Janne Lahdenperä, Otto Parantainen, Saku Partanen, Ville Ryhänen, Ville Juurikkala, Ilpo Koskinen, Matti Kurkela, Meri Laitinen, Ari Partinen, Tuomas Tikka, Pekka Aavikko, Katri Halmiinen, Esa Häkkinen, Anna Kaikkola, Juuso Laatikainen, Tuukka Lah-
ti, Heta Närhi, Ilkka Rekola, Martti Valttonen, Timo Idänheimo, Anna Kaikkainen, Antti Matinlauri, Karla Nieminen, Otto Palonen, Christian Peltonen, Noora Tujunen, Pekko Anttainen, Henri Pihkala, Janne Holm, Eetu Kejonen, Anna Karppinen, Nora Nupponen, Anna Törrönen, Linda Väisänen, Ina Sandström, Sami Tiilikainen, Mikko Leskinen, Kristijan Vaalberk, Antti Mattila, Henna Vepsäläinen, Emmi Välimäki, Antti Kalliomäki ja Varpu Vuoristo.

Erikoiset kiitokset: Lauri Aaltonen, Tuomas Sauliala ja Olli Laine.